ការរំដោះដ៏ពេញលេញ

ព្រឹកនេះខ្ញុំមិនដឹងថាត្រូវនិយាយអ្វីទេ។ ខ្ញុំកំពុងអង្គុយនៅទីនោះជាមួយបងប្រុស អេហ្គាន ហើយខ្ញុំបានឮ...បងប្រុសនេវីលកំពុងនិយាយអ្វីមួយហើយសម្លឹងមកខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់បងប្រុសអេហ្គាន "តើគាត់ហៅខ្ញុំឬ?"

ហើយគាត់បាននិយាយថា "បាទគាត់ហៅ។"

2 ហើយខ្ញុំមកទីនេះដើម្បីនិយាយអ្វីមួយនៅព្រឹកនេះ។ ខ្ញុំបានគិត នៅពេលខ្ញុំ...កង្ហារនៅទីនោះ ដែលវាជាកន្លែងដែលមាន...សំឡេង វាហាក់ដូចជាទាញវាចេញនៅពេលអ្នកកំពុងនិយាយ។ វាហាក់ដូចជាកង្ហារបក់សំឡេងចេញ។

ខ្ញុំបានឮដូច...ទីបន្ទាល់នៅពេលខ្ញុំនៅទីនោះ ដើម្បីអធិស្ឋានសម្រាប់ស្ត្រីម្នាក់តាមទូរស័ព្ទ។ ហើយអ្នកដែលទទួលសារនោះ ភ្លេចប្រាប់ពីទីក្រុងជាកន្លែងដែលទូរស័ព្ទបានហៅមកពីណា ពីភរិយាលោកគ្រូពេទ្យ ម៉ូរីសុន។ ហើយខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នកពីអ្វីដែលខ្ញុំបានធ្វើ សម្រាប់ការអធិស្ឋានរបស់អ្នកទាំងអស់គ្នា និងរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំបានដាក់ដៃលើទូរសព្ទ ហើយចង្អុលទៅកាន់លេខនោះ ទោះនៅទីណាក៏ដោយ ហើយបានសុំព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធឲ្យទៅឯស្ត្រីនោះ។ ដូច្នេះ ខ្ញុំគិតថាទ្រង់នឹងឮដូចទ្រង់គង់នៅដែរបើយើង...ឃើញទេ? ហើយខ្ញុំទើបតែដាក់ចុះ។ ហើយវាអាចថានោះជារបៀបដែលព្រះអម្ចាស់ចង់បានវា។ ឃើញទេ? វាប្រហែលជាវានឹងប្រសើរជាង។

3 ហើយបន្ទាប់មក ខ្ញុំបានឮទីបន្ទាល់ ពេលខ្ញុំនៅទីនោះ ពីអ្នកណាម្នាក់ដែលនិយាយថាបងស្រីរ៉ុកបាន...ខ្ញុំជឿថា បងប្រុស នេវីលបាននិយាយថា នាងមាន—ការបាក់ទឹកចិត្ត ដូចជាអញ្ចឹង។ ចូរយើងកាន់តាមព្រះដោយគ្រាន់តែ នឹកចាំអំពីរឿងមួយនេះៈ ព្រះទ្រង់ជ្រាបហើយ។ ទ្រង់ជ្រាបទាំងអស់អំពីពួកគេ។

4 តើអ្នកអាចលឺទេអ្នកនៅពីខាងក្រោយនោះ? បើអ្នកមិនអាចឮទេ មានកន្លែងទំនេរខ្លះនៅទីនេះ។ អ្នកអាចផ្លាស់ប្ដូរប្រសិនបើអ្នកចង់។ ហើយ ចាំមើល តើ*នេះ*ជាមេក្រូឬ? [បងប្រុសម្នាក់និយាយថា "អត់ទេ បាទ។"—អេដ។] នេះនៅ*ទីនេះ*ជាមេក្រូសំខាន់? ហ្នឹងហើយ។ យើងនឹងមើលថាតើយើងអាចចូលទៅជិតបានបន្តិចទៀតឬអត់។ ជែន ចុះបើយើងដាក់ខិតក្រោមវិញ? វានឹងល្អ។ ហើយពេលខ្លះខ្ញុំស្អក

បន្តិច។ ខ្ញុំបានបន្តអធិប្បាយ។ តើវាប្រសើរជាងឬទេ? តើអ្នកអាចស្ដាប់បានប្រសើរជាងឬទេ?

5 ហើយយើងប្រាកដជាចងចាំរឿងទាំងនេះក្នុងការអធិស្ឋាន។ ហើយយើងចង់រាយការណ៍ពីការប្រជុំដ៏រុងរឿងមកពី...

តើខ្ញុំកំពុងរកមើលបងស្រីរ៉ុក? ខ្ញុំគិតថាខ្ញុំសម្លឹងមើលស្ត្រីម្នាក់នៅទីនេះដែលមើលទៅដូចនាង។ ខ្ញុំគិតថា "ប្រាកដណាស់ ខ្ញុំមិននិយាយពីរដងនៅទីនេះទេ។" ខ្ញុំក្រឡេកមើលទៅនរណាម្នាក់ មើលទៅដូចនាង បែរទៅក្រោយ។ នាងនៅមន្ទីរពេទ្យអេដហ្វីត។

6 ដូច្នេះហើយ នៅឯទីក្រុង ខ្លីវលែន រដ្ឋ ថេនណេស៊ី និងនៅក្នុងរដ្ឋ កាលីហ្វ័រញ៉ាផងដែរ ពួកយើងមានការប្រជុំដ៏រុងរឿងមួយ។ ព្រះអម្ចាស់បានប្រទានពរយ៉ាងបរិបូណ៌ និងកិច្ចការជាច្រើនដែលទ្រង់បានធ្វើ។ ហើយយើងសប្បាយចិត្តចំពោះរឿងនោះ។ រីករាយដែលយើងអាចត្រលប់មកក្រុមជំនុំរបស់យើងវិញ ដោយរាយការណ៍ពីសេចក្ដីល្អ និងសេចក្ដីមេត្តាករុណារបស់ព្រះ។ នោះជារបៀបដែលពួកគេបានធ្វើនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ។

7 ខ្ញុំមានអបអរចំពោះបងប្រុសនេវីល ឬប្រុសបៀលល័រចំពោះការអធិស្ឋានរបស់បង របៀបដែលគាត់បានអធិស្ឋានសម្រាប់ប្រជាជន ហើយ—ហើយសុំជំនួយនិងក្ដីមេត្តា។ ហើយបើយើងមើលជាមួយគ្នា អ្នកតែងតែ អ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលបន្ត អ្នកនឹងឃើញថាមានអ្វីមួយពិតប្រាកដអំពីវា។ ហើយបន្ទាប់មកពេលដែលបងប្រុសនេវីលមក ហើយបាននាំឌីកុនទាំងនេះ មកទីនេះ ទៅកាន់វេទិកាទៅ—ដើម្បីប្រកាសព្រះពររបស់ព្រះនៅលើ—តង្វាយក្នុងព្រះវិហារ ខ្ញុំបានឮគាត់និយាយនៅក្នុងការអធិស្ឋានរបស់គាត់ទៅកាន់ព្រះជាម្ចាស់ អំពីបុរសទាំងនោះរបៀបដែលពួកគេអធិស្ឋានសម្រាប់គ្នាទៅវិញទៅមក។ ហើយនោះជារឿងល្អដែលខ្ញុំបានស្ដាប់គ្រូគង្វាលដែលអាចអធិស្ឋានលើឌីកុនរបស់គាត់ ហើយឌីកុនអធិស្ឋានត្រឡប់មកវិញសម្រាប់គ្រូគង្វាល។ នៅពេលដែលអ្នកឃើញព្រះវិហារមួយនឹងមានការសហការគ្នាបែបនោះ អ្វីមួយកំពុងជួសជុលដើម្បីធ្វើការ។ នោះជារបៀបដែលព្រះវិហារត្រូវមានសណ្ដាប់ធ្នាប់។ ហើយវាផ្ដល់ឱ្យខ្ញុំនូវគំនិតមួយសម្រាប់អត្ថបទមួយ។ ខ្ញុំនឹងអធិប្បាយស្ដីពីពរជ័យនៅកាដេស ហើយការបដិសេធ

នៃការស្ដាប់របាយការណ៍របស់អ្នកស៊ើបការណ៍ ប៉ុន្តែបន្ទាប់មកខ្ញុំបានផ្លាស់ប្ដូរគំនិតរបស់ខ្ញុំទៅអ្វីផ្សេងទៀត។

8 ហើយឥឡូវនេះ ទាក់ទងនឹងការព្យាបាល ខ្ញុំបានទទួលទីបន្ទាល់បន្តិចបន្តួចដែលខ្ញុំចង់ប្រាប់។ ខ្ញុំសង្ឃឹមថាខ្ញុំនឹងឃើញកូនប្រុសរបស់ខ្ញុំ ប៊ីលី នៅខាងក្រោយនោះ ប៉ុន្តែគាត់មានវានៅក្នុងហោប៉ៅរបស់គាត់។

ហើយប៊ីលីកាន់តែមានភាពល្អប្រសើរនៅក្នុងកិច្ចប្រជុំ ជាងអ្វីដែលគាត់ធ្លាប់ធ្វើ។ ពីមុនភ័យ តូចចិត្ត ហើយចង់ប្រាប់ប្រជាជនថា "អូ ទៅអង្គុយចុះ។ ទៅអង្គុយចុះ។" និយាយថា "ខ្ញុំនឹង—ខ្ញុំនឹងផ្ដល់ឱ្យអ្នកនូវកាតអធិស្ឋាន។" ប៉ុន្តែខ្ញុំបានកត់សម្គាល់ឃើញថា ថ្មីៗនេះមានមនុស្សចូលរួមប្រជុំដែលគាត់គ្រាន់តែមានអារម្មណ៍សោកស្ដាយជាខ្លាំង។ ប្រសិនបើគាត់មិនមានកាតអធិស្ឋាននៅសល់ទេ គាត់នឹងដាក់វាក្នុងបន្ទប់មួយ ដូច្នេះខ្ញុំអាចទៅអធិស្ឋានសម្រាប់ពួកគេ។

9 ហើយរឿងបែបនេះបានកើតឡើងនៅឈីកាហ្គោ ជាលើកចុងក្រោយ។ ហើយខ្ញុំចង់អានសំបុត្រនោះប្រសិនបើគាត់ចូលមក។ ខ្ញុំមិនដែលឃើញគាត់ទេ។ គាត់មិនដឹងថាខ្ញុំមកព្រឹកនេះនៅទីនេះទេ—និងចង់—ចង់យកសំបុត្រ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំគ្រាន់តែគិតដល់ពេលដែលខ្ញុំគិតថាមានអ្នកជំងឺច្រើនណាស់។ ហើយនេះជារបៀបរបស់វា។ វាជាលិខិតបញ្ជាក់...

ខ្ញុំកំពុងអាននៅក្នុងកាសែត (ខ្ញុំមិនដែល មានគេប្រាប់) ថាកន្លែងដែលកាសែតកំពុងរិះគន់អូរ៉ល រ៉ូប៊ឺត ព្រោះការអធិស្ឋានសម្រាប់ស្ត្រីដែលមានជំងឺទឹកនោមផ្អែមហើយបានស្លាប់។ ហើយឥឡូវនេះខ្ញុំជាជនជាតិអាមេរិក—ខ្ញុំចូលចិត្តស្ដាប់ពីច្បាប់—និងមនុស្សដែលមានអំណាច។ ប៉ុន្តែខ្ញុំគិតថាមិនត្រឹមតែប៉ុណ្ណោះ។ ឆ្ងល់ថាតើគេសុខចិត្ត ចុះក្នុងកាសែតឬអត់ អ្វីទាំងអស់ដែលអូរ៉ល រ៉ូប៊ឺតបានអធិស្ឋានសុំ និងបានជាសះស្បើយទោះគ្រូពេទ្យបានបដិសេធក៏ដោយ។ ខ្ញុំឆ្ងល់ណាស់ គេប្ដូរវាមកវិញតែម្ដង ឃើញទេ។ ពួកគេនឹងមិនធ្វើដូច្នេះទេ។ ហើយបន្ទាប់មក ខ្ញុំគិតថា ប្រហែលជាអារក្សបានបំភិតបំភ័យពួកគេ ដូច្នេះហើយព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់អនុញ្ញាតវា ព្រោះនៅថ្ងៃជំនុំជំរះ ពួកគេនឹងត្រូវឆ្លើយចំពោះរឿងនោះ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំដឹងពីមនុស្សរាប់ពាន់នាក់ដែល អូរ៉ល រ៉ូប៊ឺតបានអធិស្ឋានឱ្យ ហៀប និងស្លាប់ ហើយពួកគេបានជាវិញ។

10 ដូច្នេះ អ្នកឃើញទេ ហើយ ពួកគេលំអៀងអំពីវា។ ពួកគេនឹងផ្តល់ឱ្យភាគីរបស់ពួកគេ ផ្នែកសំខាន់ ប៉ុន្តែនឹងមិនផ្តល់ឱ្យភាគីម្ខាងទៀតទេ។ ឥឡូវនេះ កាសែតនេះត្រូវបានគេសន្មត់ថាដើម្បីរក្សាសាធារណៈជនឱ្យទាន់ហេតុការណ៍អំពីព្រឹត្តិការណ៍ដែលកើតឡើង។ អ៊ីចឹងខ្ញុំគិតថា បើមនុស្សយើងខ្វល់ខ្វាយគ្នាទៅវិញទៅមក បើអ្នកណាបានជាសះស្បើយ ពិតមែន រាល់កាសែតនៅសហរដ្ឋអាមេរិកគួរតែសរសេរពីអត្ថបទរបស់វា។ ប៉ុន្តែអ្នកមិនអាចជួលពួកគេឱ្យធ្វើវាបានទេ។ អត់ទេ។ អ្នកយករបស់បែបនេះនៅទីនោះ ពួកគេនឹងញញឹម ហើយសើចដាក់វា ហើយបង្វិលវាមកវិញ។ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះបើមានអ្វីត្រូវរិះគន់…វាគ្រាន់តែបង្ហាញថាប្រជាជាតិនេះបានត្រៀមខ្លួនជាស្រេចសម្រាប់ការជំនុំជំរះ។ ត្រូវហើយ។ ហើយត្រូវមានការវិនិច្ឆ័យ ហើយគ្មានផ្លូវគេចពីវាឡើយ។ ហើយគេគ្រាន់តែផ្ទុះកំហឹងរបស់ពួកគេជាដើម។ និងបែបនោះ—គឺ…ខុសគោលការណ៍! កាសែតមួយ គោលការណ៍របស់វា គឺ—ដើម្បីជូនដំណឹងដល់សាធារណជនអំពីអ្វីដែលល្អឬអាក្រក់ដែលកើតឡើង។ ប៉ុន្តែពួកគេនៅឆ្ងាយពីគោលការណ៍របស់ពួកគេ។ ហើយនៅពេលដែលពួកគេនៅឆ្ងាយពីគោលការណ៍របស់ពួកគេ នោះ ពួកគេ—ពួកគេនឹងមិនបម្រើគោលបំណងរបស់ពួកគេបានល្អទេ។

11 ហើយនោះជាវិធីដូចគ្នាដែលវាជាមួយនឹងព្រះវិហារ។ នៅពេលព្រះវិហារនៅឆ្ងាយពីគោលការណ៍របស់វា វាមិនអាចបម្រើពួកបរិសុទ្ធបានល្អឡើយ។ យើងត្រូវនៅជាមួយគ្នា ត្រូវតែរួបរួមគ្នា។ យើងត្រូវតែមានចិត្តតែមួយ និងឯកភាពគ្នា។ ឬ យើងនឹងមិនបម្រើព្រះ ឬប្រជាជនឡើយ លុះត្រាតែយើងមានចិត្តតែមួយ និងឯកភាពគ្នា ឈរតាមគោលការណ៍នៃព្រះគម្ពីរ និងអ្វីដែលព្រះបានមានបន្ទូលថាត្រឹមត្រូវ។ យើងត្រូវតែឈរក្បែរពួកគេ។

12 ប៊ីលីបានជាប់គាំងនៅក្នុងបន្ទប់ នៅឈីកាហ្គោ គាត់…មាននរណាម្នាក់មករកគាត់ ស្ត្រីម្នាក់ជាមួយប្តីរបស់នាង មានជំងឺមហារីកសួត ជិតស្លាប់។ ហើយប្រពន្ធគាត់ជាជនរងគ្រោះនៃជំងឺស្វិតដៃជើងនៅកៅអីរុញ ហើយនាងព្យាយាមមើលថែបុរសម្នាក់ដែលស្ទើរតែមិនអាចក្រោកឈរបាន ដោយមានជំងឺមហារីកនៅលើសួតរបស់គាត់។ ហើយប៊ីលីបាននិយាយទៅកាន់គាត់ថាៈ "ខ្ញុំ—ខ្ញុំសុំទោស លោក។" បាននិយាយថា "ខ្ញុំរីករាយនឹងផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវកាតអធិស្ឋាន។" ហើយគាត់បន្ថែមថា "ប៉ុន្តែខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនមានសល់មួយទៀតទេ។"

13 ហើយគាត់បាននិយាយថា "មិនអីទេ កូនប្រុស។" គាត់បាននិយាយថា "នោះគឺមិនអីទេ។" បាននិយាយថា "យើងបានព្យាយាមមកទីនេះ ប៉ុន្តែវាមិនមានប្រយោជន៍សម្រាប់យើងទេ។"

14 ប៊ីលីបាននិយាយថា "ខ្ញុំប្រាប់អ្នកពីអ្វីដែលអ្នកត្រូវធ្វើ។" បាននិយាយថា "ខ្ញុំនឹងទៅយកឪពុកខ្ញុំមក។ ហើយខ្ញុំនឹងនាំគាត់ចូលមក ហើយខ្ញុំនឹងយកគាត់ចេញទៅវិញ។" ហើយបាននិយាយថា "នៅពេលដែលខ្ញុំទៅ ដរាបណាអ្នកឮសាររបស់គាត់" បាននិយាយថា "បន្ទាប់មកអ្នកបាន...ឬប្រពន្ធរបស់អ្នកនិងអ្នក ហើយចូលទៅក្នុងបន្ទប់តូចមួយដែលខ្ញុំឆ្លងកាត់ ហើយខ្ញុំនឹងឲ្យគាត់អធិស្ឋានឲ្យអ្នក។"

15 "អូ" គាត់បាននិយាយថា "អរគុណដោយស្មោះ ណាកូន នោះជាការល្អគ្រប់គ្រាន់។" ឃើញទេ? មាន—មានអាកប្បកិរិយាល្អ។ ឃើញទេ? "ល្អគ្រប់គ្រាន់។ វាមិនអីទេ។" ឃើញទេ?

16 ហើយនៅយប់នោះ ប៊ីលីនៅពេលដែលគាត់ត្រឡប់ទៅទីនោះវិញ នៅតែប្រឆាំងនឹងអ្វីដែលគាត់បាននិយាយ ថាគាត់មានបងថ្លៃគាត់នៅទីនោះ ដែលមានឈាមហូរតាមសួត។ ចំណែកបងថ្លៃស្រីនៅទីនោះ ដែលហូរឈាមក្នុងពោះ មានដំបៅ ក៏ថាពួកគេបានចូលមកជាមួយគ្នា វាដូចជាការជួយពួកគេឱ្យចូលក្នុង។ អ្នកត្រូវតែមើល វានឹងមានបន្ទប់ពេញ អ្នកឃើញទេ។ ប៉ុន្តែដោយឆ្លងកាត់និងអធិស្ឋានសម្រាប់ពួកគេ យើងទទួលបានសំបុត្រត្រឡប់មកវិញ តាមរយៈប្រអប់សំបុត្រ ថាបុរសនោះបានជាសះស្បើយយ៉ាងពេញលេញពីជំងឺមហារីកសួតរបស់គាត់។ ស្ត្រីជាប្រពន្ធដែលអង្គុយលើកៅអីរុញ ឡើងទៅវិញ បានជាមកធម្មតាដូចសព្វដង។ បុរសដែលមានជំងឺឬសដូងបាត—សួត ពីរបេងគឺជាទាំងស្រុង។ ហើយប្រពន្ធគាត់មានដំបៅ។ បួននាក់បានជាសះស្បើយ ពេញលេញ! ខ្ញុំឆ្ងល់ថាតើកាសែតមានឆន្ទៈបោះពុម្ពបែបនេះឬអត់។ ឃើញទេ? ឃើញទេ? ឃើញទេ? អូ! ប៉ុន្តែព្រះនៅតែជាព្រះ។ ទ្រង់គ្រាន់តែធ្វើអ្វីៗតាមរបៀបរបស់ទ្រង់ប៉ុណ្ណោះ អ្នកដឹងទេ ហើយទ្រង់ល្អណាស់។ យើងរីករាយណាស់ដែលដឹងថាទ្រង់ជាព្រះ។

17 យើងកំពុងនិយាយកាលពីព្រឹកមិញអំពីគ្រូអធិប្បាយតូចមួយដែលយើងស្គាល់ ដែលធ្លាប់ដើរជុំវិញ អធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺនិងអ្វីគ្រប់យ៉ាង។ ហើយគាត់បានទៅអធិស្ឋានសម្រាប់មនុស្សម្នាក់នៅក្នុងមន្ទីរពេទ្យ នៅល្វីសស្វីល ហើយករណីជំងឺរបេង ស្ត្រីនោះបានស្លាប់។ មិត្តតូចនិយាយថា "មែនហើយ មិនចាំបាច់

ទេ...ព្រះមិន...មិនមែនគ្មានព្រះទេ។ គាត់បានរក្សាព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។" បាននិយាយថា "ខ្ញុំបានតាំងនាង—ដូចជាព្រះគម្ពីរបានចែង។ ប្រសិនបើទ្រង់មិនរក្សាព្រះបន្ទូលទ្រង់ នោះទ្រង់មិនមែនជាព្រះឡើយ។" បន្ថែមថា "វាគ្រាន់តែជាសៀវភៅប៉ុណ្ណោះ។"

18 ឥឡូវនេះ វាហាក់ដូចជាដូច្នោះមែនលុះត្រាតែអ្នកស្គាល់ព្រះ។ នោះគឺជាផ្នែកនៃបទគម្ពីរ ប៉ុន្តែវាមិនមែនជាបទគម្ពីរទាំងមូលទេ។ វាផ្អែកលើជំនឿរបស់បុគ្គល។ ឃើញទេ?

19 ហើយខ្ញុំបានប្រាប់ប្រពន្ធខ្ញុំថា "មានរឿងជាច្រើនបានកើតឡើង ដែលខ្ញុំទើបតែដឹងថាមាន។ ខ្ញុំមិនដឹងថានឹងមានអ្វីកើតឡើងចំពោះខ្ញុំនៅចុងក្រោយទេ។ ខ្ញុំប្រហែលជាទៅដូចគ្នា។ ប្រសិនបើព្រះជាម្ចាស់ដកព្រះហស្តនៃសេចក្តីមេត្តាករុណាពីខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងទៅដូចគ្នា។ ប៉ុន្តែដរាបណាទ្រង់នឹងរក្សាព្រះហស្តនៃសេចក្តីមេត្តាករុណា និងការណែនាំរបស់ទ្រង់មកលើខ្ញុំ នោះខ្ញុំនឹងបន្តទៅទៀត។" ប៉ុន្តែខ្ញុំបានសួរមេដា ខ្ញុំបាននិយាយថា "តើនរណាជាអ្នកនៅក្នុងបន្ទប់នៅព្រឹកនោះ បន្ទាប់ពីនិមិត្តឃើញ ខ្ញុំឃើញកូនស្រីតូចរបស់ខ្ញុំឈ្មោះសារ៉ុន?"

20 និយាយអ៊ីញ្ចឹង ថ្ងៃមុន ខ្ញុំបានដួលសន្លប់។ ខ្ញុំបានអង្គុយនៅតាមផ្លូវ។ ហើយអ្នកដឹងពីរឿងរ៉ាវរបស់ខ្ញុំអំពីនិមិត្តខ្ញុំពីនាង បន្ទាប់មក។ ហើយខ្ញុំបានក្រឡេកមើលទៅក្បែរខ្ញុំ ហើយមានក្មេងស្រីម្នាក់មកតាមផ្លូវនៅទីនេះក្នុងជេហ្វឺសុនវីល គឺពិតជាដូចការមើលឃើញនោះ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែចាប់ដៃគ្នា។ មើលទៅដូចជាការនិមិត្តរបស់សារ៉ុនតូចរបស់ខ្ញុំ! កាលនោះនាងជានារីវ័យក្មេង។

21 ហើយបន្ទាប់ពីការនិមិត្តនោះនៅព្រឹកនោះ គឺនៅក្នុងសិរីរុងរឿង ខ្ញុំ...ហូបកំពុងប្រាប់ខ្ញុំ យកដៃរបស់នាងអោបជុំវិញស្មារបស់ខ្ញុំ និយាយថា "កុំបារម្ភពីយើងប៊ីល។ យើងប្រសើរជាង។" ខ្ញុំគ្រាន់តែព្យាយាមធ្វើអត្តឃាត។ ហើយនាងបាននិយាយថា "កុំបារម្ភ។ សន្យានឹងខ្ញុំថាអ្នកមិនបារម្ភទៀតទេ។"

22 ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំមិនអាចសន្យាបានទេ ហូប ព្រោះខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំ...ខ្ញុំបារម្ភ។ ខ្ញុំមិនអាចជួយវាបាន។"

23 ហើយខ្ញុំចេញពីការនិមិត្ត ឈរនៅក្នុងបន្ទប់ងងឹត។ ហើយមិនមែនជានិមិត្តមិនមែនជាការស្រមើស្រមៃទេ ប៉ុន្តែដៃរបស់នាងនៅតែនៅជុំវិញខ្ញុំ។ ហើយនាងកំពុងថើបខ្ញុំ។ ខ្ញុំគិត "ចាំបន្តិច។ នេះមិនមែន..." ខ្ញុំមិនដឹងថាត្រូវហៅវាថាអ្វីទេ

នៅក្នុងថ្ងៃរបស់ពួកគេ ជាចក្ខុវិស័យមួយ។ ខ្ញុំបានហៅវាថាដឹងខ្លួនពាក់កណ្ដាល។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "នេះគឺជា...ដៃរបស់នាងនៅតែមាន។" ខ្ញុំបាននិយាយថា "តើអ្នកនៅទីនេះឬ ហូប?"

24 នាងបាននិយាយថា "ប៊ីលសន្យាជាមួយខ្ញុំថាអ្នកនឹងលែងបារម្ភពីខ្ញុំ និងសារ៉ុនទៀតហើយ។" ព្រោះខ្ញុំនៅចុងបញ្ចប់។ ខ្ញុំត្រៀមខ្លួនធ្វើអត្តឃាត។

ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំសន្យានិងអ្នក។" ហើយនាងបានឱបខ្ញុំ ហើយទះដៃរបស់នាងលើខ្ញុំ។

ហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំ—ខ្ញុំបាននិយាយថា "ហូប តើអ្នកនៅឯណា?" ខ្ញុំបាន... មានអារម្មណ៍ភ្ញាក់ឡើង រហូតដល់ខ្ញុំចាប់ខ្សែសង្វាក់តូចមួយនៅលើអំពូល ហើយទាញវា។ ខ្ញុំបានដើរជុំវិញ រកមើលគ្រប់កៅអី ដើម្បីមើលថាតើនាងកំពុងអង្គុយនៅទីនោះឬអត់។

ទ្រង់ជាព្រះ។ ទ្រង់ជាព្រះធំណាស់ ថ្ងៃនេះ នៅពេលដែលទ្រង់គង់នៅលើភ្នំដើមអូលីវ នៅពេលដែលម៉ូសេ និងអេលីយ៉ាបានបង្ហាញខ្លួន។ ទ្រង់នៅតែជាព្រះ។

25 យើងអាចឆ្លងកាត់បញ្ហា និងការសាកល្បងជាច្រើន។ គ្រាន់តែចាំថាមាននរណាម្នាក់ដែលដឹង បំភ្លឺផ្លូវ ធ្វើឱ្យវាក្លាយជាការពិត។ ខ្ញុំមិនដឹងថាមានអ្វីនៅពីក្រោយវាំងននទេ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំដឹងរឿងមួយ គឺខ្ញុំកំពុងឆ្ពោះទៅរកសញ្ញានៃការហៅពីទីដ៏ខ្ពស់ ជារៀងរាល់ថ្ងៃ ព្យាយាមរស់នៅសម្រាប់ព្រឹត្តិការណ៍ដ៏អស្ចារ្យដែលនឹងកើតឡើងនៅថ្ងៃណាមួយ ពេលដែលខ្ញុំនឹងឃើញទ្រង់មុខទល់មុខ ហើយប្រាប់រឿងនោះ "បានសង្គ្រោះដោយព្រះគុណ។" នោះជាថ្ងៃដែលខ្ញុំរស់នៅ។ ទុករឿងទាំងនោះឲ្យនៅពីក្រោយខ្នង ដែលជាអ្វីដែលខ្ញុំចង់បន្តហើយបន្តទៅមុខទៀត។

26 ខ្ញុំចង់បានរោងឧបោសថនេះ ឥឡូវនេះអ្នកឈរនៅលើវាដោយជើងរបស់អ្នក ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកបន្តឆ្ពោះទៅរកសញ្ញានៃការហៅពីទីខ្ពស់។ អ្វីៗដែលអ្នកធ្វើ ត្រូវរួមគ្នាធ្វើ ឱ្យពេញលេញតាមដែលអាចធ្វើបាន ប៉ុន្តែតែងតែលើកដៃចេញ ដើម្បីឈោងចាប់យកអ្នកផ្សេង ដើម្បីនាំពួកគេចូល។ ប៉ុន្តែនៅក្នុងសេចក្ដីជំនឿនេះ ដែលយើងកំពុងអធិប្បាយ និងតស៊ូដោយស្មោះស្ម័គ្រចំពោះអ្នក កុំផ្លាស់ទីមួយអ៊ីញពីវា។ ប្រសិនបើអ្នកជឿថាខ្ញុំជាអ្នកបំរើរបស់ទ្រង់ នេះគឺជាកម្មវិធីរបស់ព្រះ។ វានឹងមិនដែលមាននៅក្នុងភាគច្រើនទេ។ វានឹងតែងតែនៅក្នុងភាគតិច តែងតែមាននិង

តែងតែមាន។ ប៉ុន្តែ ចាំថា វាត្រូវបានសរសេរ "កុំខ្លាចអី ហ្វូងតូចអើយ វាជាឆន្ទៈដ៏ល្អរបស់បិតាអ្នកក្នុងការប្រគល់នគរដល់អ្នក។"

27 ឥឡូវនេះ មានក្រុមនៃព្រះវិហាររបស់យើង ឌីកុន អ្នកទទួលខុសត្រូវនាយកសាលាថ្ងៃអាទិត្យ គ្រូគង្វាល ដូចដែលព្រះវិហាររបស់យើងត្រូវបានរៀបចំតាមលំដាប់លំដោយ។ ហើយអ្នកជាប្រជាជនបានជ្រើសរើសអ្នកបម្រើព្រះទាំងនេះនិងគ្រូគង្វាលនេះ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែជាអ្នកមើលការខុសត្រូវទូទៅ ឃើញវាដំណើរការត្រឹមត្រូវ និងផ្តល់ដំបូន្មានជាដើម។ អ្នកជាអ្នកជ្រើសរើសគ្រូគង្វាលរបស់អ្នក អ្នកជ្រើសរើសអ្នកទទួលខុសត្រូវរបស់អ្នក អ្នកជ្រើសរើសឌីកុនរបស់អ្នក អ្នកជ្រើសរើសគ្រប់មុខតំណែងដែលមាននៅក្នុងព្រះវិហារនេះ អ្នក ជាប្រជាជន។ ហើយវាជាកាតព្វកិច្ចរបស់អ្នកក្នុងការឈរក្បែរបុរសទាំងនោះ សូមមើល ត្បិតពួកគេនឹងធ្វើខុស។ ពួកគេគឺជាជីវិតរមែងស្លាប់។ ពួកគេគ្រាន់តែជាមនុស្ស ហើយពួកគេនឹងធ្វើខុស។ ប៉ុន្តែបើប្រធានាធិបតីអាមេរិកធ្វើខុស តើយើងបោះគាត់ចេញទេ ក្នុងនាមជាប្រធានាធិបតី? យើងបំភ្លេចវាហើយបន្តទៅមុខទៀត។ នោះជារបៀបដែលយើងចង់ធ្វើសម្រាប់ព្រះវិហាររបស់យើងឥឡូវនេះ។ ខ្ញុំបានស្តាប់គាត់អធិស្ឋាន កាលពីប៉ុន្មាននាទីមុននេះ សម្រាប់ឌីកុនទាំងនោះ។ ហើយដើម្បីស្តាប់នៅខាងក្រោយនោះ ទីបន្ទាល់មួយនៅមាត់ទ្វារ ពីអ្នកទទួលបន្ទុក របៀបដែលអ្នកទាំងអស់យល់ព្រម។ ឥឡូវនេះ ចូរនៅបែបនោះ។ ឥឡូវនេះ សមាជិកអ្នកឈរនៅខាងអ្នកគ្រប់គ្រង ឌីកុន និងគ្រូគង្វាលទាំងនេះ។ ហើយត្រូវចាំថា ពេលដែលអ្នករួមគ្នា សូមចាំថាវាជាជំនួញរបស់អារក្សដើម្បីចង់មើលឃើញការបែកបាក់គ្នា។ ឥឡូវនេះវាតែងតែមាន ហើយវាតែងតែធ្វើ។ ប៉ុន្តែអ្នកឈរក្បែរអ្នកបម្រើព្រះរបស់អ្នក ហើយនោះជាការនិយាយដែលខ្ញុំនឹងថ្លែង។

28 ហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំក៏មានផងដែរ...អ្វីមួយសម្រាប់ផ្ទាំងព័ត៌មានព្រឹកនេះ អំពីកិច្ចប្រជុំក្រុមប្រឹក្សា និងសិទ្ធិអំណាចរបស់ពួកគេ។ ហើយវានឹងមាននៅលើផ្ទាំងព័ត៌មាន។ ហើយខ្ញុំបានទទួលច្បាប់ចម្លងមួយសម្រាប់បងប្រុសរ៉ូប៊ីតសុន ដែលជាប្រធានក្រុមប្រឹក្សាភិបាល...នៃអ្នកទទួលបន្ទុក។ ហើយបន្ទាប់មក ខ្ញុំបានទទួលច្បាប់ចម្លងមួយសម្រាប់បងប្រុស ខូលីនដែលខ្ញុំគិតថា ដែលដើរតួជាប្រធានក្រុមប្រឹក្សាឌីកុន។ ឥឡូវនេះ មុខងារទាំងអស់នេះត្រូវបានកំណត់តាមបទគម្ពីរ ហើយពួកគេត្រូវមានច្បាប់បទគម្ពីរអំពីអ្វីដែលពួកគេត្រូវធ្វើ។ ដូច្នេះអ្នកទទួលបន្ទុក

មានមុខតំណែងរបស់ខ្លួន។ ហើយឌីកុនមានមុខងារផ្ទាល់ខ្លួន។ អ្នកគ្រប់គ្រងសាលាថ្ងៃអាទិត្យមានមុខងារផ្ទាល់ខ្លួន។ ហើយគ្រូគង្វាលគឺជាមេនៃហ្វូងចៀម។

29 ឥឡូវនេះ ពួកវានីមួយៗមានរឿងដូចគ្នា។ ហើយខ្ញុំគិតថាការប្រជុំរបស់អ្នកមិនគួរនៅជាមួយគ្នានោះទេ ប៉ុន្តែវាគួរតែធ្វើដូចជាមុខងារនីមួយៗ ព្រោះឌីកុនមិនមានអ្វីនិយាយទៅកាន់អ្នកទទួលខុសត្រូវទេ លុះត្រាតែពួកគេមានការងារខ្លះដើម្បីបង្ហាញដល់ពួកគេ។ ហើយផ្ទុយមកវិញ អ្នកគ្រប់គ្រងគឺលើផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ និងវត្ថុនៃអគារ។ ពួកគេមិនមានអ្វីជាមួយឌីកុនទេ។ ឌីកុនគឺជាប៉ូលីសនៃក្រុមជំនុំ និងជាជំនួយការគ្រូគង្វាល។ ហើយអ្នកកាន់កាប់គឺជាអ្នកកាន់កាប់ទ្រព្យទាំងអស់។ អ្នកទទួលបន្ទុកមិនមានអ្វីដែលត្រូវធ្វើជាមួយនឹងការបញ្ចប់ខាងវិញ្ញាណរបស់វា ហើយឌីកុនមិនមានអ្វីដែលត្រូវធ្វើជាមួយការបញ្ចប់ផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុរបស់វានោះទេ។ ដូច្នេះ វាត្រូវតែអញ្ចឹង។ ហើយនាយកសាលាថ្ងៃអាទិត្យគឺលើសពីសាលាថ្ងៃអាទិត្យរបស់គាត់។ ដូច្នេះ ខ្ញុំបានទទួលវាទាំងអស់ដែលបានសរសេរ វាយចេញ ដើម្បីដាក់នៅលើផ្ទាំងព័ត៌មាន។

30 ហើយបន្ទាប់មកយើងក៏នឹងដាក់ក្នុងស៊ុមមួយ គោលលទ្ធិដែលក្រុមជំនុំរឈរ ហើយបានដាក់ស៊ុមនៅទីនេះ នៅក្នុងព្រះវិហារ។ អ្វីដែលយើងឈរសម្រាប់—គោលការណ៍ គោលលទ្ធិនៃក្រុមជំនុំ។ ឥឡូវនេះ ដើម្បីក្លាយជាក្រុមជំនុំមួយ យើងត្រូវតែមានគោលលទ្ធិមួយ។

31 យើងមិនដកភាគហ៊ុនណាមួយឡើយ ហើយនិយាយថា "យើងគ្រាន់តែទៅឆ្ងាយ*បែបនេះ*។" យើងចេញទៅឆ្ងាយណាស់ ដោយមានការប្រកបជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នា ថាព្រះនឹងអនុញ្ញាតឲ្យយើងទៅ តាមបទគម្ពីររបស់ទ្រង់ ជាមួយនឹងមនុស្ស។ ឥឡូវនេះ ចូរនៅជាមួយគ្នាដោយចុះសម្រុងគ្នា មានចិត្តតែមួយ ហើយបន្តដើម្បីព្រះ។ នោះជារបៀបដែលព្រះចង់ឲ្យយើងធ្វើ។

ឥឡូវនេះ ចូរយើងអធិស្ឋាន ហើយបន្ទាប់មកបើកព្រះបន្ទូល។

32 បពិត្រព្រះអង្គ ឥឡូវនេះ យើងខ្ញុំនឹងចូលទៅរកព្រះបន្ទូលដ៏វិសុទ្ធ ឬការអានព្រះបន្ទូលនេះ។ សូមព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទ្រង់បកស្រាយដល់យើងរាល់គ្នានូវអ្វីដែលយើងត្រូវការ។ ហើយសូមឲ្យយើងខ្ញុំនិយាយ ឱព្រ ះអម្ចាស់អើយ ហើយប្រព្រឹត្ត ហើយរស់ដោយដឹងថា យើងរាល់គ្នាជាកូនរបស់ទ្រង់ ដោយព្រះគុណ ដូចទ្រង់បានហៅយើងមក។ សូមឲ្យមានការប្រកបក្នុងក្រុមជំនុំនេះ ដោយឃើញថា

យើងគ្រាន់តែនឹងលេចចេញជាចលនាដ៏អស្ចារ្យមួយ យើងមានអារម្មណ៍ថានឹងនាំអ្នកបម្រើព្រះផ្សេងទៀតចេញទៅកាន់កន្លែងណាមួយ ប្រសិនបើទ្រង់នឹងចាត់ខ្ញុំទៅតំបន់ផ្សេងគ្នានៃពិភពផែនដី នៅទីនោះដើម្បីបង្កើតសេចក្តីជំនឿ ហើយមានអ្នកបម្រើដែលត្រៀមខ្លួនជាស្រេច និងមានឆន្ទៈ ហើយបានហ្វឹកហាត់ដើម្បីកាន់តំណែង។ ហើយសូមឲ្យសេចក្តីជំនឿដែលធ្លាប់បានប្រគល់ដល់ពួកបរិសុទ្ធដែលយើងកំពុងឈរយ៉ាងក្លាហាន ក្លាយជារង្វង់ជុំវិញពិភពលោក។ សូមប្រទានមក ព្រះអង្គម្ចាស់អើយ។ សូមអោយគំនរស្មៅតូចនេះ ដូចដែលវាជាថ្ងៃមួយនៅពេលដែលយើងថ្វាយវាដល់ទ្រង់ សូមអោយមានពួកជំនុំក្រោកឡើងនៅទីនេះ ព្រះអម្ចាស់អើយ នោះនឹងចេញទៅជាអ្នកបម្រើ និងអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អ ជាគ្រូ និងអ្នកផ្សព្វផ្សាយ ទៅកាន់គ្រប់ទិសទីនៃពិភពលោក។

33 ព្រឹកនេះ យើងនឹងសុំពរជ័យពិសេសមួយសម្រាប់បងប្រុស និងបងស្រីស្រ្តីគគីរបស់យើងដែលកំពុងរងទុក្ខនៅពេលនេះ។ ប៉ុន្តែយើងដឹងថាយើងទាំងអស់គ្នាត្រូវបានដាក់ក្នុងតេស្តទាំងនេះ។ កូនប្រុសទាំងអស់ដែលមករកព្រះត្រូវតែទទួលការប្រៀនប្រដៅ ការសាកល្បង។ ហើយបើយើងបោះបង់ចោលដោយងាយ ហើយត្រឡប់ទៅវិញ នោះយើងជាកូនឥតច្បាប់ មិនមែនជាកូនរបស់ព្រះទេ។ សូមផ្តល់កម្លាំង និងអំណាចដល់បងប្រុសនិងបងស្រីស្រ្តីគគី ដើម្បីកាន់តួនាទីភារកិច្ចរបស់ពួកគេ។ ប្រសិនបើពួកគេត្រូវសុំអាហារសម្រាប់ពួកគេបានបរិភោគ សូមឲ្យព្រះហស្តនៃព្រះពររបស់ទ្រង់ស្ថិតនៅលើពួកគេ។ ដ្បិតយើងមិនដឹងទេ ប៉ុន្តែវាអាចនឹងកើតឡើងដោយការខិតខំយ៉ាងខ្លាំងនោះ ថាទ្រង់នឹងបង្ហាញពីដើមកំណើតនៃទ្វីបអាហ្វ្រិកនូវអ្វីដែលជាគ្រីស្ទានពិតប្រាកដត្រូវមាន។ សូមប្រទានមក ព្រះអង្គម្ចាស់។ ឥឡូវនេះ សូមឲ្យការទាំងអស់បានសម្រេចតាមព្រះហឫទ័យទ្រង់។

34 ប្រទានពរដល់គ្រូគង្វាលនេះ គឺបងប្រុសនេវីល។ ទូលបង្គំសូមអធិស្ឋាន ឲ្យទ្រង់ធ្វើជាអ្នកគង្វាលហ្វូងចៀម ដូចទ្រង់មានកាលពីអតីតកាល។ ហើយយើងក៏មិនភ្លេចប្រពន្ធតូច ដ៏គួរឲ្យស្រឡាញ់របស់គាត់ដែលឈឺខ្លាំងដែរ។ សត្រូវចង់ទុកឱ្យបងប្រុសនេវីលជាមួយក្រុមនៃកូនៗ ដោយគ្មានម្តាយ ប៉ុន្តែយើងឈរហើយដោយសេចក្តីជំនឿ ដាក់ព្រះលោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ រវាងសត្រូវនោះ និងប្អូនស្រីរបស់យើង។ សូមព្រះវិញ្ញាណ ព្រះអម្ចាស់ សូមព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់បាន

សណ្ឋិតលើនាង ដោយដឹងថា ស្ត្រីទាំងអស់ត្រូវបានតែងតាំងឲ្យដើរកាត់ជ្រលងភ្នំនេះ នៃភាពងងឹតនៃយុគសម័យនេះ ប៉ុន្តែយើងអធិស្ឋានថាទ្រង់នឹងនៅជាមួយនាង។ ប្រទានពរដល់កុមារតូចៗទាំងនោះ។ នាងនឹងភ័យព្រួយឥឡូវនេះ ហើយព្រួយចិត្ត ប៉ុន្តែសូមឲ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគង់នៅមាត់ទ្វារនៃសេចក្តីមេត្តាករុណាគ្រប់ពេលវេលា សម្រាប់គ្រួសារនោះ។

35 ប្រទានពរដល់ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលរបស់យើង បងប្រុសវូដរបស់យើង និងបងប្រុសអេហ្គាន បងប្រុសរ៉ូប៊ីតសុននិងអ្នកផ្សេងទៀតទាំងអស់ ព្រះអម្ចាស់។ ឌីកុន អ្នកទទួលបន្ទុក និងអ្វីៗទាំងអស់ដែលពាក់ព័ន្ធនៅក្នុងព្រះវិហារ ទូលបង្គំសូមឲ្យទ្រង់អនុញ្ញាត ឲ្យពួកគេបម្រើនូវអាណត្តិរបស់ពួកគេដោយភាពបរិសុទ្ធ និង—និងភាពសុចរិត។ សូមប្រទានព្រះពរ ដល់អស់អ្នកដែលបានបម្រើ កាលពីពេលកន្លងទៅ។ ហើយយើងអធិស្ឋានថាទ្រង់នឹងបន្តនៅជាមួយយើងទាំងអស់គ្នា ថាយើងនឹងត្រូវបានស្គាល់ថាជាក្រុមជំនុំនៃការរួបរួមជាមួយ ព្រះវិញ្ញាណ និងសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះអម្ចាស់។ យើងអធិស្ឋានឥឡូវនេះ សូមទ្រង់នឹងបែងចែកព្រះបន្ទូលព្រះមកយើង តាមតម្រូវការ ដូចដែលយើងអានចេញពីព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ដ្បិតយើងសូមវាក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។ អាម៉ែន។

36 ហើយនៅក្នុងការអធិស្ឋាន ខ្ញុំបានគិតដូចជាយើងកំពុងទទួលពរជ័យ ឬការសុំពរជ័យសម្រាប់សម័យបច្ចុប្បន្នរបស់យើង...ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលថ្មីរបស់យើង និងផ្សេងទៀត ខ្ញុំកំពុងគិតអំពីបងប្រុសរបស់យើងគឺបងហ្វូលីមែននិងបងប្រុស ដែតស៍មែន ហើយពួកគេអង្គុយនៅទីនេះ ដែលបានបម្រើយ៉ាងល្អពីមុនមក។ ហើយយើងចង់ដឹងគុណព្រះចំពោះការបម្រើដ៏ស្មោះត្រង់របស់ពួកគេ។ សូមព្រះអម្ចាស់គង់នៅជាមួយពួកគេ ដើម្បីប្រទានពរដល់ពួកគេ និងជួយពួកគេ។ ខ្ញុំចង់អានមុន...សូមចាំថាឥឡូវនេះ ផ្ទាំងព្រឹត្តិបត្រ និងផ្សេងៗទៀត និងការប្រជុំនាពេលខាងមុខ។

37 ហើយយើងរីករាយដែលបាននៅជាមួយគ្នា នៅព្រឹកនេះ... មែនហើយ ខ្ញុំអាចនិយាយបែបនេះបាន សម្រាប់បុរសម្នាក់ដែលមានតម្លៃចំពោះខ្ញុំ កាលពីកន្លងមក ហើយឥឡូវក៏នៅតែមានតម្លៃ បងប្រុសដ៏ល្អម្នាក់ ហ្វ្រេដ សុធមែន មកពី...និងភរិយារបស់គាត់មកពីសាស្កាឆេវ៉ាន ប្រទេសកាណាដា ដែលនៅទីនេះ ដើម្បីស្នាក់នៅជាមួយពួកយើង ក្នុងប្រជាជាតិយើង ជាអ្នកស្នាក់នៅ ប៉ុន្តែក្នុងការ

ប្រុកបរបស់យើង ប្អូនប្រុសជាទីស្រឡាញ់របស់លោក ហ្វ្រេដ សុចមែន អង្គុយនៅទីនោះ។ គាត់គ្រប់គ្រងយុទ្ធនាការសម្រាប់ខ្ញុំនៅពេលខ្ញុំនៅកាណាដា។

38 ហើយបងប្រុសដ៏ថ្លៃថ្នូម្នាក់ទៀតដែលកាលពីមុនក៏ជាជន ជាតិកាណាដា ដែលជាអ្នកជំនួញ ហើយអាចបង្ហាញដល់ពិភពលោកថា អ្នកមិនអាចថាមិនថ្វាយព្រះបានទេ។ គាត់និងមិត្តភ័ក្តិរបស់គាត់បានបង្កើតមូលនិធិសម្រាប់ហិរញ្ញវត្ថុនៃការសាងសង់កន្លែងមួយ ឬសម្រាប់បេសកកម្មបរទេស ជាគ្រឹះ។ ហើយពួកគេបានហៅខ្ញុំទៅ អូកលែនដើម្បីប្រជុំ ហើយនិយាយថាពួកគេមានលុយ។ ពួកគេបានឧបត្ថម្ភវាទាំងអស់នៅក្នុងមូលនិធិរបស់ពួកគេ។

39 បងប្រុស ហ្វ្រេដ និងខ្ញុំបានព្យាយាមដើម្បីប្រាក់មួយចំនួនដែលបងប្រុសហ្វ្រេដមាន នោះខ្ញុំនឹងមិនយកជាលក្ខណៈបុគ្គលនោះទេ។ ដូច្នេះហើយបានជាយើងសម្រេចចិត្តថាយើងនឹងប្រគល់វាទៅឲ្យប្រជាជនកាណាដា ហើយមិនយកតង្វាយនោះទេ ប៉ុន្តែវាមិនដំណើរការល្អទេ។ ការប្រជុំគឺល្អ។ ប៉ុន្តែដោយសារយើងមិនបានយកតង្វាយ... ខ្ញុំមិនខ្វល់ថាក្រុមជំនុំមានតម្លៃមួយពាន់លានដុល្លារទេ អ្នកនៅតែជំពាក់វាដល់ព្រះ ដើម្បីយកតង្វាយ។ នោះជាផ្នែកនៃការថ្វាយបង្គំ។ ហើយអ្នកបានប្លន់... ដូចជាខ្ញុំប្រឆាំងនឹងលុយនិងរឿងបែបនោះ ខ្ញុំដឹងថាពេលមនុស្សប្រព្រឹត្តខុស អ្នកក៏អាចនឹងទទួលស្គាល់ថាអ្នកខុសដែរ ព្រោះបងហ្វ្រេដនិងខ្ញុំបានឃើញវាមិនសូវល្អសោះ។

40 ហើយ បងប្រុសបរឌើ នៅពេលដែលខ្ញុំបានចាកចេញពីបងប្រុសហ្វ្រេដហើយចុះមករកអ្នកនៅអូកលែន ខ្ញុំបាននិយាយថា "កុំធ្វើវា។ អ្នកគ្រាន់តែហុចចានប្រមូលយកតង្វាយ ហើយមិនថាវាជាអ្វីនោះទេ ចូរដាក់វានៅក្នុងមូលដ្ឋានរបស់អ្នកសម្រាប់កិច្ចប្រជុំមួយផ្សេងទៀតនៅកន្លែងណាមួយ។"

41 ហើយមុនពេលកម្មវិធីចប់ បងប្រុសបរឌើនិងមិត្តភក្តិរបស់គាត់បានមករកខ្ញុំ ហើយនិយាយថា "ដរាបណាយើងបានដាក់ចូលទៅក្នុង—កិច្ចប្រជុំនេះ ត្រូវបានប្រមូលយករួចហើយ។"

42 ហើយបន្ទាប់មកពីរបីថ្ងៃមុន គាត់បានរៀបចំសម្រាប់ការប្រជុំនៅ សាន់ចូស រដ្ឋកាលីហ្វ័រញ៉ា។ កន្លែងដែលគាត់មាន ខ្ញុំគិតថា ហុកសិប ឬចិតសិបព្រះវិហារនៅជ្រលងភ្នំ ដែលមានជំនឿផ្សេងគ្នាទាំងអស់សហការគ្នា។ យើងមានការប្រជុំដ៏អស្ចារ្យ ហើយត្រលប់មកវិញម្តងទៀត នៅខែវិច្ឆិកា។ យើងរីករាយដែលមាន

អ្នកនៅជាមួយយើង បងប្រុសបរឌើ និងបងប្រុសហ្វ្រេដនៅខាងក្រោយនោះ។ ហើយបុរសទាំងនេះគឺជាមនុស្សចម្លែកសម្រាប់អ្នករាល់គ្នាប្រហែល ប៉ុន្តែពួកគេជាបងប្អូនដ៏មានតម្លៃសម្រាប់ខ្ញុំនៅតាមវាលបេសសកកម្ម តស៊ូដោយស្មោះអស់ពីចិត្តចំពោះសេចក្តីជំនឿដែលយើងកំពុងឈរ។ សូមព្រះជាម្ចាស់ប្រទានពរដល់បងប្អូន។ យើងរីករាយដែលមានអ្នកនៅព្រឹកនេះ នៅក្នុងរោងឧបោសថចាស់នៅទីនេះ។ វាមើលទៅមិនសូវស្អាតប៉ុន្មានទេ។ ប៉ុន្តែមានអ្វីមួយនៅទីនេះ ដែលយើងដឹងថាព្រះគង់នៅទីនេះ អ្នកឃើញទេ ដូច្នេះយើងសប្បាយចិត្តចំពោះរឿងនោះ។ ហើយមានបងប្អូនដ៏មានតម្លៃផ្សេងទៀត បើខ្ញុំមានពេលនិយាយ នោះគឺនៅជាមួយយើងថ្ងៃនេះ។

43 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំកំពុងទន្ទឹងរង់ចាំ ហើយអធិស្ឋានថា នៅប៉ុន្មានថ្ងៃខាងមុខនេះ បើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ ខ្ញុំចង់ទៅ មានអារម្មណ៍ថាត្រូវបានដឹកនាំ…ខ្ញុំមិនបានធ្វើការប្រកាសទេ។ ការប្រជុំបន្ទាប់ នៅរដ្ឋ អូហៃយ៉ូ ដើម្បីនៅជាមួយបងប្រុស ស៊ូលីវ៉ាន់ នៅកន្លែងបោះជំរុំ ក្នុងរយៈពេលដ៏ខ្លី។ វាមានចម្ងាយប្រហែលមួយរយម៉ាយប៉ុណ្ណោះនៅទីនោះ តាមខ្ញុំស្មានហើយដែន មានអ្វីបែបនោះ។ ជាដំណើរដ៏ល្អ អ្នកមិនបានគ្រោងទុកវិស្សមកាលរបស់អ្នកទេ ប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់បន្តដឹកនាំយើង។ បុរសដ៏ល្អ ហើយយើងដឹងគុណបងប្រុសស៊ូលីវ៉ាន់ ខ្លាំងណាស់។ គ្រាន់តែ…គាត់ជាអភិបាលក្រុង។ គាត់គ្រាន់តែជាអតីតអភិបាលក្រុង និងគ្រាន់តែជាអ្នកបម្រើការនៅរដ្ឋ កេនតាគីសម័យមុនប៉ុណ្ណោះ។ នោះហើយជាអ្វីដែលខ្ញុំអាចនិយាយអំពីគាត់។ នៅពេលដែលខ្ញុំបានជួបគាត់នៅថ្ងៃមុន… យើងទាំងពីរបានធំឡើងនៅទីនោះនៅលើភ្នំនៃរដ្ឋ កេនតាគី។ គាត់បាននិយាយមកកាន់ខ្ញុំថា "តើអ្នកនៅតែមានស្លាកកៅស៊ូនៅជុំវិញករបស់អ្នកទៀតទេ ប៊ីលី?" ឥឡូវនេះអ្នកដឹងពីរបៀប—តើគាត់ជាអ្នករដ្ឋ កេនតាគីប៉ុណ្ណា។ ឥឡូវនេះសូមបើកចូល…

គ្មានការមិនអើពើចំពោះបងប្អូននៅរដ្ឋ កេនតាគីរបស់ខ្ញុំនៅទីនេះទេ បងប្រុសជេសហ្វ្រីជាដើម។ ខ្ញុំជាអ្នកនៅរដ្ឋ កេនតាគី អ្នកក៏ដឹងដែរ។ ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នកនូវរឿងមួយដែលយើងមាន។ យើងមិនមែនជាអ្នករដ្ឋ កេនតាគីឬក៏មិនមែនជាជនជាតិអាមេរិកដែរ។ យើងជាអ្នកធ្វើដំណើរ និងជាជនចម្លែក។ យើងកំពុងស្វែងរកទីក្រុងដែលនឹងមកដល់។

44 ឥឡូវនេះសម្រាប់ការអាន សូមអានចេញពីសៀវភៅនិក្ខមនំ ពីរបីនាទី។ ខ្ញុំចង់អានពីជំពូកទី២៣និងខទី២០ដល់ទី២៣ ដោយរួមបញ្ចូល។ ហើយខ្ញុំចង់យកអត្ថបទមួយនៅព្រឹកនេះ ពីនេះ ពីនេះ ជាជាងគឺៈ *ការរំដោះដ៏ពេញលេញ*។ ហើយខ្ញុំនឹងនិយាយមិនយូរទេ ឥឡូវនេះ ខណៈពេលដែលខ្ញុំកំពុងរង់ចាំអ្នក ងាកទៅរកសៀវភៅ និងជំពូករបស់អ្នក។

> *មើល អញចាត់ទេវតា១ឲ្យនាំមុខឯង ដើម្បីនឹងជួយទំនុកបំរុងឯងតាមផ្លូវ ហើយនឹងនាំទៅដល់ទីកន្លែងដែលអញបានរៀបចំទុកឲ្យ។*

> *ចូរប្រយ័ត្ន...និងស្តាប់បង្គាប់តាមទ្រង់ កុំឲ្យបណ្តាលឲ្យទ្រង់ខ្ញាល់ឡើយ ដ្បិតទ្រង់មិនអត់ទោសការរំលងរបស់ឯងរាល់គ្នាទេ ពីព្រោះឈ្មោះអញនៅក្នុងទ្រង់។*

ខ្ញុំប្រាកដថាក្រុមជំនុំដឹងថាទេវតានេះជានរណា។ "ឈ្មោះរបស់ខ្ញុំគឺនៅក្នុងទ្រង់។"

> *បើឯងប្រុងស្តាប់បង្គាប់ទ្រង់ ហើយប្រព្រឹត្តតាមសេចក្តីដែលអញប្រាប់ទាំងប៉ុន្មាន នោះអញនឹងធ្វើជាសត្រូវដល់ពួកសត្រូវរបស់ឯង ហើយជាអ្នកតតាំងនឹងអស់អ្នកដែលតតាំងនឹងឯង។*

> *ដ្បិតទេវតាអញនឹងទៅមុនឯង ហើយនឹងនាំឯងទៅឯពួកសាសន៍អាម៉ូរី... សាសន៍ហេត...សាសន៍ពេរិស៊ីត...សាសន៍កាណាន...សាសន៍ហេវី និង...សាសន៍យេប៊ូស ហើយអញនឹងធ្វើឲ្យសាសន៍ទាំងនោះសាបសូន្យទៅ។*

45 សូមព្រះអម្ចាស់ប្រទានពរដល់ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ នៅពេលយើងនិយាយឥឡូវនេះសម្រាប់ពីរបីនាទី ប្រសិនបើអ្នកអធិស្ឋាន។ ខ្ញុំបានគិតអំពីប្រធានបទនេះអំពី៖ *ការរំដោះដ៏ពេញលេញ*។

ក្រុមជំនុំបានស្ថិតនៅក្នុង—នៅក្នុងជនជាតិភាគតិច។ វាតែងតែនៅក្នុងសមាជិក រហូតដល់ព្រះយេស៊ូវយាងមក។ ប៉ុន្តែវាកំពុងរស់នៅក្រោមឯកសិទ្ធិដែលព្រះបានប្រទានឲ្យ។ ប្រសិនបើយើងគ្រាន់តែដឹងថា នេះគឺជាក្រុមជំនុំនៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ មិនមែន រោងឧបោសថប្រាណហាំទេ ប៉ុន្តែ រោងឧបោសថប្រាណហាំ

គឺគ្រាន់តែជាផ្នែកមួយនៃវាប៉ុណ្ណោះ។ មានរោងឧបោសថបែបនេះផ្សេងទៀតនៅទូទាំងប្រទេស។

46 បងប្រុស ស្មៀលលីង យប់នេះ កំពុងទទួលពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក។ ខ្ញុំភ្លេចបងប្រុស ឃើតទីស បានប្រាប់ខ្ញុំឱ្យប្រកាសរឿងនោះ ឬប្រាប់ខ្ញុំកាលពីម្សិលមិញថាកំពុងមានវា។ គាត់មានកម្មវិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក។ ហើយប្រសិនបើអ្នកណាម្នាក់នៅទីនេះមិនដែលបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកនៅឡើយ ហេតុអ្វី នោះគឺបងប្រុស ស្មៀលលីង នឹងរីករាយក្នុងការធ្វើវា នៅយប់នេះ។ នោះជាព្រះវិហារបរិសុទ្ធនៅយូទីកា។ ហើយបងប្រុស ជូនៀ ជេកសុន នៅ ញូអាល់បានី។ ហើយមានព្រះវិហារបែបនេះជាច្រើននៅទូទាំងប្រទេស។ ប៉ុន្តែយើងទាំងអស់គ្នាកំពុងរស់នៅហាក់ដូចជា នៅលើផ្នែកដែលចាញ់ ច្រើន ឬតិច។

47 ខ្ញុំបានឮបងប្រុសនេវីលប្រកាសនៅព្រឹកនេះ នៅខាងក្រោយនោះ វាបានចូលមកក្នុងចិត្តខ្ញុំ ថាមនុស្សហាក់ដូចជាបានរួចផុតពីការរំដោះ។ ហាក់ដូចជាអ្វីមួយដែលមនុស្សបានឃើញ គឺគេ គ្រាន់តែរុញវា ចេញទៅម្ខាង "អូ ព្រះអាចធ្វើវាបាន។" ប៉ុន្តែនោះមិនមែនជាអាកប្បកិរិយាល្អទេ។

48 ឥឡូវនេះ ម៉ូសេ នៅពេលដែលគាត់ត្រូវបានហៅដោយព្រះ គាត់គឺជាហោរាពេញលេញ។

នៅពេលដែលព្រះជាម្ចាស់ចាត់មនុស្សឱ្យធ្វើអ្វីមួយ ទ្រង់បានបំពាក់ឱ្យគាត់នូវអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលគាត់ត្រូវការ។ ប្រសិនបើព្រះជាម្ចាស់ត្រាស់ហៅមនុស្សឱ្យធ្វើជាគ្រូអធិប្បាយ នោះទ្រង់ដាក់អ្វីមួយនៅក្នុងគាត់ ដើម្បីអធិប្បាយជាមួយ។ បើទ្រង់ត្រាស់ហៅគាត់ឲ្យធ្វើជាគ្រូ ទ្រង់ដាក់អ្វីមួយក្នុងខ្លួនដើម្បីបង្រៀន។ ប្រសិនបើទ្រង់ហៅឱ្យគាត់ធ្វើជាហោរា ទ្រង់ដាក់អ្វីមួយនៅក្នុងគាត់ ដើម្បីមើលឃើញការនិមិត្ត និងធ្វើជាហោរា។ ព្រះតែងតែផ្គត់ផ្គង់មនុស្សរបស់ទ្រង់ទាំងស្រុង។

ហើយនោះជាអ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើនៅពេលទ្រង់បញ្ជូនម៉ូសេទៅស្រុកអេស៊ីប។ ទ្រង់បានលើកគាត់ឡើងតាមរបៀបជាក់លាក់មួយ។ ហើយទ្រង់បានអប់រំគាត់តាមរបៀបជាក់លាក់មួយ ហើយទ្រង់បានបង្កើតគាត់ ហើយច្នៃគាត់ ហើយធ្វើម៉ូដសម្រាប់គាត់។ បន្ទាប់ពីទ្រង់បានសន្យាជាមួយអ័ប្រាហាំ រាប់រយឆ្នាំមុន ថាទ្រង់នឹងរំដោះប្រជាជន បន្ទាប់មកទ្រង់—ទ្រង់មានព្រះទ័យទុកដាក់ ទ្រង់នឹងបង្កើតលោក

ម៉ូសេឱ្យសមនឹងមនុស្សលោកម៉ូសេដែរ។ ម៉ូសេជាហោរាដ៏ពេញលេញ។ ហើយបន្ទាប់មកក្លាយជាហោរា ពេញលេញ...

49 ដូចអ្នកដែរ ប្រសិនបើអ្នកជាគ្រិស្ទាន ព្រះជាម្ចាស់មិនបង្កើតគ្រីស្ទានពាក់កណ្ដាលទេ។ ព្រះបង្កើតគ្រីស្ទានពេញលេញ។ ព្រះមិនបង្កើតគ្រូអធិប្បាយពាក់កណ្ដាលទេ ប៉ុន្តែគ្រូអធិប្បាយអាចនៅពាក់កណ្ដាលផ្លូវ។ ហើយព្រះធ្វើឲ្យកូនៗរបស់ទ្រង់ជាគ្រិស្ទាន ប៉ុន្តែពេលខ្លះពួកគេជាគ្រិស្ទានពាក់កណ្ដាល។ ប៉ុន្តែវាមិនមែនជាបំណងរបស់ព្រះសម្រាប់ពួកគេដើម្បីធ្វើបែបនោះទេ។ វាជាផ្លូវផ្ទាល់របស់ពួកគេបានលាយឡំជាមួយនឹងផែនការនៃព្រះសម្រាប់ជីវិតរបស់ពួកគេ ហើយនោះជាអ្វីដែលធ្វើឱ្យពួកគេមានរបៀបដែលពួកគេមាន។ ព្រះមិនចង់ឱ្យពួកគេក្លាយជាគ្រិស្ទានពាក់កណ្ដាល ឬជាអ្នកអធិប្បាយពាក់កណ្ដាលនោះទេ ការសម្របសម្រួលទាំងសងខាង ឬ...ទ្រង់ចង់ឱ្យពួកគេឈរទាំងស្រុងនៅក្នុងជ្រុងណាមួយ។

50 ឥឡូវនេះ ម៉ូសេ ព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតគាត់ជាហោរាពេញលេញ សម្រាប់ការរំដោះពេញលេញ។ ហើយម៉ូសេត្រូវបានថ្វាយទាំងស្រុងទៅក្នុងព្រះហស្តនៃព្រះ។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលធ្វើឱ្យគាត់ក្លាយជាគាត់។ គាត់មានភាពពេញលេញនៅក្នុងព្រះរហូតដល់ព្រះអាចទុកចិត្តគាត់បាន។

51 ខ្ញុំឆ្ងល់ថា ព្រឹកនេះ ក្នុងនាមពួកគ្រិស្ទាន បើយើងបានធ្វើតាមឆន្ទៈរបស់យើងហើយឬ ហើយបានប្រគល់ខ្លួនយើងទាំងស្រុងចំពោះព្រះ រហូតដល់ព្រះអាចទុកចិត្តយើងនូវកន្លែងដែលទ្រង់បានដាក់យើង។ ខ្ញុំឆ្ងល់ថា ព្រឹកនេះ ខ្លួនខ្ញុំផ្ទាល់ បើខ្ញុំអាចត្រូវថ្វាយដល់ព្រះ រហូតដល់ព្រះអាចទុកចិត្តខ្ញុំបាន អាចទុកចិត្តបងប្រុសនេវិល អាចទុកចិត្តគណៈកម្មាធិកា រគណៈកម្មាធិការឌីកុនរបស់យើង ឬសមាជិកក្រុមជំនុំរបស់យើង។ យើងទាំងអស់គ្នាមានកន្លែង ហើយយើងមានកាតព្វកិច្ច។

52 អ្នកបម្រើព្រះកន្លែងបំពេញកាតព្វកិច្ច ដើម្បីឈរហើយប្រកាសអំពីទ្រព្យដែលមិនអាចស្វែងរកបានរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដោយគ្មានការមិនចុះសម្រុងនឹងគ្នា បើគាត់ត្រូវបានហៅឲ្យធ្វើជាគ្រូអធិប្បាយ។ គាត់នឹងមិនទុករបស់មួយសម្រាប់មនុស្សណាម្នាក់ទេ ប្រសិនបើគាត់ត្រូវបានហៅឱ្យធ្វើជាគ្រូអធិប្បាយ។

53 ហើយសមាជិកនៃក្រុមជំនុំ គាត់ត្រូវបានហៅឱ្យធ្វើជាសមាជិកនៃក្រុមជាក់លាក់នេះ បន្ទាប់មកគាត់នឹងមិនមានភាពមិនស្របគ្នាឡើយ។ ប្រសិនបើ

ក្រុមជំនុំជឿថាយើងមិនគួរលេងល្បែងទេ សមាជិកនោះមិនគួរប៉ះសន្លឹកបៀឡើយ។ យើងមិនជឿលើការផឹកទេ គាត់គួរបង្វែរក្បាលគាត់ចេញពីការផឹក។ ប្រសិនបើយើងមិនជឿលើការលេងល្បែង ឬការជក់បារី សមាជិកនៃក្រុមជំនុំនេះមិនគួរប៉ះពាល់រឿងបែបនេះឡើយ។ ព្រះប្រទានការរំដោះពេញលេញ។ ពេលយើងធ្វើតាម...

ទ្រង់នឹងធ្វើវាប្រសិនបើយើងប្រគល់ខ្លួនយើងទាំងស្រុងចំពោះទ្រង់។ ប្រសិនបើយើងនឹងប្រគល់ខ្លួនយើងទាំងស្រុងទៅក្នុងព្រះហស្តទ្រង់ នោះព្រះអាចរស់នៅក្នុងយើងបាន។ ព្រះគ្រីស្ទ ជាក្តីសង្ឃឹមនៃសិរីល្អ ទ្រង់អាចឆ្លុះបញ្ចាំងអង្គទ្រង់ដល់យើង នៅពេលដែលយើងយកខ្លួនយើងចេញពីផ្លូវ។ នោះគំនិតរបស់យើងគឺជាគំនិតរបស់ទ្រង់។ តើអ្នកអាចស្រមៃថាព្រះគ្រីស្ទកំពុងជក់បារីបានទេ? តើអ្នកអាចស្រមៃថាព្រះគ្រីស្ទកំពុងផឹកស្រាឬលេងបៀរបានទេ? យ៉ាងនោះបើវិញ្ញាណរបស់អ្នកជាផ្នែកនៃព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់ ទ្រង់ចង់ឱ្យវាស្ថិតនៅលើការសារភាពរបស់អ្នក។ ប៉ុន្តែ អ្នកអនុញ្ញាតឲ្យអារក្សចូលមកកាន់កាប់។ ហើយគ្រប់ពេលវេលា នៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នក កាន់តែជ្រៅ អ្នកដឹងថាអ្នកខុសនៅពេលអ្នកធ្វើរឿងទាំងនោះ។

ហើយនៅពេលដែលសមាជិកម្នាក់និយាយប្រឆាំងនឹងសមាជិកផ្សេងទៀត អ្នកដឹងថាវាខុស។ អ្នកត្រូវបានបង្គាប់ឲ្យអធិស្ឋានឲ្យគ្នាទៅវិញទៅមក មិនមែនឲ្យនិយាយទាស់នឹងគ្នាទេ គឺត្រូវស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក។ ហើយបើមាននរណាម្នាក់ធ្លាក់ចុះ សូមជួយគាត់ផង។ ឥឡូវនេះ ដែលធ្វើឱ្យយើងជា—ជា—ក្រុមអ្នកជឿរួបរួមគ្នា។ ឥឡូវនេះ ពេលយើងមិនស្តាប់បង្គាប់ គឺយើងមិនស្តាប់បង្គាប់ព្រះ ហើយយើងមិនបានតំកើងព្រះទេ។ ដូច្នេះហើយ ក្រុមជំនុំរបស់យើង ប្រជាជនរបស់យើងមិនអាចរីកចម្រើនបាន ក្រុមជំនុំមិនអាចបន្តបាន គឺដោយសារតែយើងមានការបែកបាក់គ្នា ជាមួយគ្នា។ ដូចព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា "ដំបែបន្តិចធ្វើឲ្យម្សៅប៉ោងឡើង។"

54 ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើក្រុមប្រឹក្សាព្រះវិហារ ឬដូចជា—ឌីកុន នឹងមកហើយនិយាយថាយើងទៅ...យើងគិតថាយើងគួរសង់រោងឧបោសថថ្មី។ បើនោះជាការបោះឆ្នោតរបស់ឌីកុន ហើយអ្នកទទួលបន្ទុកត្រូវបានប្រឹក្សាហើយគេមិនមានលុយធ្វើទេ បន្ទាប់មកពួកគេមានកម្មវិធីសាងសង់ដូចដែលយើងកំពុងបន្ត។

ហើយបន្ទាប់មកវាត្រូវបានគ្រប់គ្រងលើទស្សនិកជនទូទៅ ដូចដែលយើងបានធ្វើដូចសព្វដង ក្រុមជំនុំទាំងអស់គឺមានអធិបតេយ្យភាព។ បើសិនជាក្រុមជំនុំបោះឆ្នោតឲ្យមានរោងឧបោសថថ្មី នោះយើងទាំងអស់គ្នាគួរសហការគ្នាក្នុងការសាងសង់រោងឧបោសថថ្មីនោះ។

55 និយាយដោយត្រង់ទៅ ខ្លួនខ្ញុំផ្ទាល់ នៅពេលដែលពួកគេនិយាយអំពីរោងឧបោសថថ្មី ចំពោះខ្ញុំ ខ្ញុំបានប្រឆាំងនឹងគំនិតនេះ។ ត្រូវហើយ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "យើងមិនត្រូវការរោងឧបោសថថ្មីទេ។ ខ្ញុំប្រហែលជានឹងចាកចេញពីទីនេះឆាប់ៗនេះ បើព្រះអម្ចាស់...បើវាជាអ្វីដែលទ្រង់បានបង្ហាញខ្ញុំនឹងកើតឡើង។ តើយើងត្រូវការអ្វីជាមួយនឹងរោងឧបោសថថ្មី? យើងមិនមានលុយទេ។"

56 បន្ទាប់មកខ្ញុំចុះក្រោមយកអារម្មណ៍នៃក្រុមជំនុំដាក់ក្នុងចិត្ត ដែលភាគច្រើនក្រុមជំនុំហាក់ដូចជាចង់បាន។ បន្ទាប់មកតើខ្ញុំបានធ្វើអ្វីខ្លះ? ខ្ញុំបានលះបង់គំនិតរបស់ខ្ញុំ ហើយបានបោះចូលជាមួយនឹងក្រុមជំនុំ។ ប្រាកដណាស់ តោះធ្វើវា។ ប្រសិនបើ...នោះជារបៀបដែលយើងចាប់ឆ្នោត នោះជាវិធីនៅក្នុងសម័យព្រះគម្ពីរ ជាវិធីដែលពួកជំនុំបានបោះឆ្នោត។ នេះ—អធិបតេយ្យភាព ក្រុមប្រជាជនមកជាមួយគ្នា។ ក្នុងការរួបរួមជាកម្លាំង។ ដូច្នេះ ខ្ញុំបាននិយាយថា "ប្រាកដណាស់ ប្រសិនបើនោះជារបៀបដែលពួកជំនុំចង់បាន ប្រសិនបើនោះជាអ្វីដែលព្រះចង់បាន ទ្រង់មានសិទ្ធិអំណាចច្រើនជាងការបោះឆ្នោតក្នុងចំណោមមនុស្សមួយក្រុមទាំងមូលជាងទ្រង់មានចំពោះខ្ញុំ ព្រោះខ្ញុំគ្មានទស្សនៈចង់និយាយថាវាមិនគួរសង់ទេ។" ដូច្នេះ យើងចូលរួមជាមួយនឹងក្រុមជំនុំ ហើយធ្វើការជាមួយនឹងក្រុមជំនុំ។ ហើយខ្ញុំនៅពីក្រោយវា ដើម្បីធ្វើអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលខ្ញុំអាចមើលឃើញដើម្បីជួយក្រុមជំនុំ។

57 នោះគួរតែជាការជម្រុញរបស់គ្រិស្ទានគ្រប់រូប និងគ្រប់មនុស្សនៅក្នុងព្រះវិហារ គឺដើម្បីបង្រួបបង្រួមខ្លួនយើង ហើយនៅជាមួយគ្នា។ អ្វីក៏ដោយដែលក្រុមជំនុំបោះឆ្នោតឱ្យ នោះគឺជាអ្វីដែលយើងគួរឈរ។ បន្ទាប់មកបើនិយាយជាឧទាហរណ៍...ចង់ធ្វើការអ្វីមួយនៅក្នុងព្រះវិហារ។ អញ្ចឹង បើអ្នកទុកចិត្តចង់បាន...នរណាម្នាក់ផ្សេងទៀត ចង់បានដែរ ជាឌីកុន ឬពួកគេចង់ផ្លាស់ប្តូរអ្វីមួយដែលមកចំពោះមុខក្រុមជំនុំ នោះគឺដាក់ក្រុមជំនុំជាមុនរួចសឹមយើងទៅជាមួយគ្នា។ ហើយប្រសិនបើ—ប្រសិនបើគំនិតរបស់យើងនៅទីនេះហាក់ដូចជាខុសពី

អ្វីដែលក្រុមជំនុំទាំងមូលបាននិយាយ ចូរលះបង់គំនិតនោះ ព្រោះនោះជាវិធីតែមួយគត់ដែលយើងអាចរួបរួមគ្នាបាន។ ហើយប្រសិនបើក្រុមជំនុំនេះនឹងដើរលើផ្លូវដែលអ្នកកំពុងទៅឥឡូវនេះ ហើយត្រូវបានរួបរួមជាមួយគ្នា នោះព្រះនឹង... វាគ្មានដែនកំណត់ អ្វីដែលទ្រង់នឹងធ្វើ ប្រសិនបើយើងនៅជាមួយគ្នា។ យើងត្រូវតែនៅជាមួយគ្នា។ នោះហើយជារបៀបដែលយើងចង់បាន ដូច្នេះវាពេញលេញជាមួយគ្នាទៅវិញទៅមក ហើយបន្ទាប់មកពេញលេញនៅក្នុងព្រះហស្តព្រះ។

58 បន្ទាប់មក យើងត្រូវមានបុរសម្នាក់ដែលយើងជឿថាផ្សាយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ បើបុរសនោះមិនធ្វើទេ យកអ្នកណាធ្វើទៅ។ នោះជារបៀបដែលយើងត្រូវតែឈរ។ ប្រសិនបើក្រុមប្រឹក្សាភិបាលមិនឈរលើអ្វីដែលត្រឹមត្រូវ បន្ទាប់មក វាជារឿងរបស់អ្នកក្នុងការជ្រើសរើសនរណាម្នាក់ដែលនឹងឈរសម្រាប់អ្វីដែលត្រឹមត្រូវ។ ហើយបន្ទាប់មកនៅពេលអ្នកធ្វើវា ចូរនៅជាមួយវា។ ស្រេចតែអ្នកទេ។ ឈរក្បែរវា។ ហើយទាំងអស់គ្នា យើងកំពុងឈរសម្រាប់រឿងតែមួយ នោះគឺជាព្រះ។

59 ប្រសិនបើសមាជិកមានកំហុស សូមកុំបដិសេធ។ ជួយគាត់។ លើកគាត់ឡើង។ ចូររួមគ្នាស្តាប់គ្នាទៅវិញទៅមក។ នោះហើយជាអ្វីដែលបទគម្ពីរចែង។ ពេលយើងធ្វើខុស ចូរទៅចំពោះព្រះ។ មុនពេលដែលយើងអាចទៅនៅចំពោះព្រះ យើងត្រូវទៅមុខមនុស្សដែលយើងធ្វើឱ្យគេឈឺចាប់។

60 ខ្ញុំគ្រាន់តែត្រូវធ្វើដូច្នេះ។ ហើយខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំបានធ្វើខុស។ ខ្ញុំកុហក ឱ្យប្រពន្ធខ្ញុំកុហក។ ខ្ញុំជឿថា ខ្ញុំបានប្រាប់អ្នកអំពីវានៅទីនេះ នៅព្រះវិហារ។ វាគឺជាពីរបីថ្ងៃ មិនយូរប៉ុន្មាន វាគឺប្រហែលប្រាំមួយសប្តាហ៍មុន។ មេធាវីបានបង្ខំខ្ញុំយ៉ាងខ្លាំងជុំវិញការស៊ើបអង្កេតនេះ រហូតដល់ខ្ញុំស្ទើរតែមិនដឹងថាខ្ញុំនៅឯណា។ ខ្ញុំទើបតែចេញពីការិយាល័យមកផ្ទះ ដើម្បីញ៉ាំអាហារពេលល្ងាច។ ហើយលេខទូរសព្ទឯកជនក៏រោទ៍ឡើង ហើយមេដាក៏ទៅលើកទូរស័ព្ទ។ នាងដាក់ដៃលើវា ហើយនិយាយថា "វាជាមេធាវីទៀតហើយ។"

61 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំមិនអាចជួបណាត់នៅល្ងាចមួយទៀតបានទេ។ ក្បាលខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាវាធ្ងន់ទៅៗ។ ខ្ញុំកំពុងវង្វេងស្មារតី គ្រាន់តែទាញខ្ញុំមកផ្លូវនេះ ផ្លូវនោះ និងផ្លូវនេះ។" ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំមិនអាចទ្រាំបានទេ។" ហើយខ្ញុំលោតឡើងហើយខ្ញុំនិយាយថា "ប្រាប់គេថាខ្ញុំមិននៅទីនេះទេ" ហើយរត់ទៅក្រោយផ្ទះ។

62 ពេលខ្ញុំត្រឡប់មកវិញ...មេដាមានសតិសម្បជញ្ញៈចំពោះរឿងទាំងនោះ។ នាងបានជួបខ្ញុំនៅមាត់ទ្វារ យំក្នុងចិត្ត។ នាងបាននិយាយថា "ប៊ីល តើនោះជារឿងត្រឹមត្រូវទេដែលត្រូវធ្វើអញ្ចឹង?"

63 អ្នកដឹងពីរបៀបដែលអ្នកធ្វើ។ ខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំជាមនុស្សបែបណា។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "ប្រាកដហើយ។ ខ្ញុំមិននៅទីនេះទេពេលនោះ។" ខ្ញុំដឹងថាព្រះបានថ្កោលទោសខ្ញុំចំពោះរឿងហ្នឹង។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំមិននៅទីនេះទេពេលនោះ។"

បាននិយាយថា "ប៉ុន្តែអ្នកនៅទីនេះ ពេលគាត់ហៅទូរសព្ទមក។"

64 នៅរសៀលនោះ ខ្ញុំបានទៅអធិស្ឋានសម្រាប់ទារកដែលឈឺ។ មុនពេលខ្ញុំចេញពីផ្ទះ ទូរសព្ទក៏រោទ៍ម្តងទៀត ហើយយ៉ូសែបតូចរត់មកកាន់ទូរសព្ទ ហើយនិយាយថា "ប៉ា អ្នកចង់ឱ្យខ្ញុំប្រាប់គេថាអ្នកមិននៅទេមែនទេ?" ឃើញទេថាអំពើបាបនាំមកនូវភាពពុករលួយយ៉ាងណា តើគ្រួសារនឹងទៅជាយ៉ាងណា?

65 យ៉ូហានទីមួយ ជំពូកទី៥និងខទី ២១ បានចែងថាៈ "ពួកស្ងួនភ្ងាអើយ បើចិត្តយើងមិនចោទប្រកាន់ចំពោះខ្លួនទេ នោះយើងមានសេចក្តីក្លាហាន នៅចំពោះព្រះ។" ប៉ុន្តែ បើចិត្តយើងថ្កោលទោសយើង តើយើងអាចមានទំនុកចិត្តលើព្រះយ៉ាងដូចម្តេច? យើងដឹងថា ដរាបណាយើងមានអំពើបាបដែលមិនបានសារភាពនោះ ទ្រង់នឹងមិនដែលស្តាប់ឮយើងឡើយ។ នោះគឺខ្លាំងណាស់ ប៉ុន្តែ វា—វាជា—ព្រះវិហារត្រូវការរបស់ទាំងនេះ។

66 បន្ទាប់មកខ្ញុំចាប់ផ្តើមអធិស្ឋានសម្រាប់ទារកនេះ។ ហើយពេលដែលខ្ញុំចាប់ផ្តើមដាក់ដៃលើវា ព្រះអម្ចាស់បានស្តីបន្ទោសខ្ញុំ ហើយមានព្រះបន្ទូលថា "អ្នកបាននិយាយកុហក។ អ្នកមិនសមនឹងអធិស្ឋានសម្រាប់ទារកនោះទេ។"

67 ខ្ញុំបានងាកចេញពីបុរសនោះ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "លោក គ្រាន់តែរង់ចាំនៅទីនេះបន្តិច។ ខ្ញុំមានអ្វីមួយដែលត្រូវធ្វើឱ្យត្រឹមត្រូវ។"

68 ខ្ញុំហៅមេធាវីចុះទៅការិយាល័យ ហៅគាត់ចូល។ ខ្ញុំនិយាយថា "មើល លោក ខ្ញុំបាននិយាយកុហក។ ខ្ញុំឱ្យប្រពន្ធខ្ញុំនិយាយកុហក។ នាងថាខ្ញុំមិននៅទីនោះទេ ហើយខ្ញុំរត់ចេញទៅក្រោយផ្ទះ។" ហើយខ្ញុំបានសារភាពហើយប្រាប់គាត់អំពីរឿងនោះ។

69 ដើរឡើងដាក់ដៃលើស្មាខ្ញុំ។ គាត់បាននិយាយថា "បងប្រុសប្រាណហាំខ្ញុំតែងតែមានទំនុកចិត្តលើអ្នក ប៉ុន្តែឥឡូវនេះខ្ញុំមានច្រើនជាងពេលណាៗទាំងអស់មនុស្សម្នាក់" គាត់បាននិយាយថា "ដែលមានឆន្ទៈក្នុងការកែកំហុសរបស់គាត់។"

70 ខ្ញុំបានប្រាប់គាត់ ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំចាប់ផ្តើមអធិស្ឋានសម្រាប់ទារក ហើយព្រះអម្ចាស់នឹងថ្កោលទោសខ្ញុំនៅក្នុងចិត្តរបស់ខ្ញុំ ព្រោះខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំបានធ្វើខុស។"

71 លុះថ្ងៃបន្ទាប់ប្រពន្ធខ្ញុំនិយាយថា "តើអ្នកទៅណា?"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "ទៅរូងភ្នំរបស់ខ្ញុំ។"

72 ហើយខ្ញុំបានឡើងទៅរូងភ្នំរបស់ខ្ញុំនៅខាងលើទីក្រុងឆាឡេស ជាកន្លែងដែលខ្ញុំទៅ អស់ជាច្រើនឆ្នាំ។ ខ្ញុំបានទៅដល់ទីនោះ ហើយខ្ញុំបានអធិស្ឋានពេញមួយថ្ងៃ "ឱព្រះអង្គអើយ សូមកុំឲ្យខ្ញុំធ្វើរឿងបែបនោះទៀតឡើយ។ ទ្រង់អត់ទោសឱ្យទូលបង្គំផង ព្រះអម្ចាស់អើយ នៅពេលដែលទូលបង្គំចាប់ផ្តើមដាក់ដៃលើមនុស្សឈឺ ដើម្បីអធិស្ឋាន នោះទូលបង្គំត្រូវបានថ្កោលទោស។" ប្រហែលម៉ោងបីល្ងាចខ្ញុំចេញមក។ មានថ្មធំមួយដាក់នៅទីនោះ។ ហើយខ្ញុំបានឡើងលើថ្មនោះ ហើយសម្លឹងឆ្ពោះទៅទិសខាងកើត លើកដៃលើកតម្កើងព្រះអម្ចាស់។ ហើយនៅទីនោះវាស្ងាត់ណាស់។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "ព្រះអម្ចាស់អើយ ប្រសិនបើទ្រង់នឹងគ្រាន់តែ...ពេលមួយទ្រង់បានដើរកាត់លោកម៉ូសេ ហើយគាត់បាននិយាយថាវាគឺជា...ពេលដែលទ្រង់គង់ក្បែរគាត់នៅក្នុងរូងថ្ម ហើយវាមើលទៅដូចជាផ្នែកខាងក្រោយរបស់មនុស្ស។" ខ្ញុំបាននិយាយថា "តើទ្រង់អាចធ្វើវាម្តងទៀតបានទេព្រះអម្ចាស់? អនុញ្ញាតឱ្យទូលបង្គំដឹងថាទូលបង្គំត្រូវបានអត់ទោសរួចហើយ។" ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "បើទ្រង់ជួយទូលបង្គំហើយមកក្នុងគំនិតទូលបង្គំ..." ខ្ញុំបាននិយាយថា "ព្រះអម្ចាស់ ទូលបង្គំមិនខ្លាំងទេ ក្នុងផ្លូវចិត្ត ព្រោះទូលបង្គំគ្មានការអប់រំ។" ខ្ញុំបាននិយាយថា "ហើយទូលបង្គំ—ទូលបង្គំកំពុងព្យាយាមបម្រើទ្រង់។ ទ្រង់ជ្រាបពីចិត្តទូលបង្គំ ហើយទូលបង្គំមិនបាន...ទូលបង្គំមិនគួរធ្វើអញ្ចឹងទេ។ ទូលបង្គំមិនចង់ធ្វើបែបនោះទេ។ ក្បាលទូលបង្គំគ្រាន់តែមានអារម្មណ៍ថាវាចង់ផ្ទុះមក ទូលបង្គំភ័យណាស់ ហើយទូលបង្គំបានធ្វើវាក្នុងពេលមួយដែលសាតាំងចាប់ទូលបង្គំ។" ខ្ញុំបាននិយាយថា "ប្រសិនបើទ្រង់អត់ទោសឱ្យទូលបង្គំសូមឱ្យទូលបង្គំបានឃើញទ្រង់ចុះ ព្រះអម្ចាស់។"

73 ព្រះជាចៅក្រមរបស់ខ្ញុំ ងាកមកខាងខ្ញុំ កន្លែងតូចមួយនៅក្នុងគុម្ពោតចាប់ផ្ដើមបក់ដូចខ្យល់ ហើយវាមកខាងស្ដាំតាមមាត់ល្អាងដែលខ្ញុំនៅ ហើយចុះតាមព្រៃ។ អូ បងប្អូនអើយ សន្តិភាពដែលឆ្លងកាត់ការយល់ដឹងទាំងអស់បានបោកបក់មកលើខ្ញុំ ហើយខ្ញុំបានយំ។ ខ្ញុំយំ។ ខ្ញុំបានស្រែក។ ខ្ញុំដឹងថាអំពើបាបរបស់ខ្ញុំត្រូវបានលើកលែងទោសឱ្យខ្ញុំ។ ឃើញទេ ខ្ញុំបានបែកបាក់ជាមួយព្រះ ខ្ញុំមិនអាចរំដោះទារកនោះបានទេ។

74 ខ្ញុំ...ហើយនៅថ្ងៃបន្ទាប់មានបុរសម្នាក់មកពីទីក្រុង ឈីកាហ្គោ ដែលជាបុរសដ៏អស្ចារ្យម្នាក់ ជាកាតូលិកទើបតែបានប្រែចិត្តជឿ សន្ទះបិទបើកនៅក្នុងបេះដូងរបស់គាត់ត្រូវបានហើមចេញដូចជាបំពង់ខាងក្នុងដែលហើម ហើយពួកគេបានព្យាយាមកាត់វាជាយូរមកហើយ បានទៅ ហើយគាត់មិនអនុញ្ញាតឱ្យពួកគេកាត់។ ទីបំផុតគាត់បានរកឃើញបទសម្ភាសន៍មួយ។ ការសម្ភាសន៍ពួកគេ យើងនៅជាមួយវារហូតទាល់តែយើងដឹងថាមានបញ្ហាអ្វី។ បុរសនោះមិនមានអ្វីលើសពីការចូលមកឡើយ រហូតដល់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានយាងចុះមកក្នុងជីវិតរបស់គាត់ ហើយបានស្រែកឡើងនូវអ្វីដែលគាត់បានធ្វើកាលគាត់នៅជាក្មេងអាសនៈនៅក្នុងព្រះវិហារកាតូលិក។ គាត់បាននិយាយថា "នោះជាការពិត។ នោះជាការពិតហើយដ៏ស្មោះត្រង់។" បាននិយាយថា "តើអ្នកមានន័យថាវាប្រឆាំងនឹងខ្ញុំឬ?"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "នោះជាស្រមោលតែមួយគត់ដែលខ្ញុំអាចមើលឃើញក្នុងជីវិតរបស់អ្នក។"

75 ឡើងទៅប្រាប់ពេទ្យ ថា "មិនអីទេ រៀបចំអ្វីៗជាមួយគ្នាឥឡូវនេះ យើងនឹងមានការវះកាត់។"

76 គ្រូពេទ្យបាននិយាយថា "យើងនឹងពិនិត្យមើលសំបុត្រចាស់នោះម្តងទៀត។" ហើយពេលគាត់មើលទៅ គាត់និយាយថា "អ្នកមិនត្រូវការវះកាត់ទេ។" ឃើញទេ?

77 ប្រសិនបើចិត្តរបស់យើងថ្កោលទោសយើង យើងចង់បានការរំដោះពេញលេញ។ យើងមិនចង់នៅពាក់កណ្ដាលផ្លូវទេ ក្រុមជំនុំអើយ។ យើងចង់ក្លាយជាពួកជំនុំពិត ឬមិនអញ្ជឹងទេកុំធ្វើជាពួកជំនុំទាល់តែសោះ។ យើងចង់ក្លាយជាគ្រិស្ទានពិត ឬមិនអញ្ជឹងទេកុំធ្វើជាគ្រីស្ទានទាល់តែសោះ។ យើងចង់បានការរំដោះខ្លួនចេញពីទម្លាប់របស់យើង ពីអំពើបាបរបស់យើង ពីការគិតអាក្រក់របស់យើង ពីអំពើអាក្រក់របស់យើង ពីការធ្វេសប្រហែសរបស់យើង អ្វីក៏ដោយដែល

យើងបានធ្វើ។ យើងចង់បានការរំដោះដ៏ពេញលេញ ដូច្នេះនៅពេលដែលមនុស្ស ចូលមកក្នុងក្រុមជំនុំនេះ ត្រូវអធិស្ឋាន នឹងមានក្រុមតូចនេះ (ប្រហែលជាមិន លើសមួយរយឬពីររយ) អង្គុយនៅទីនេះ ប៉ុន្តែពួកគេនឹងស្ថិតនៅក្នុងព្រះហស្ត ព្រះទាំងស្រុង។ ហើយនៅពេលដែលយើងអធិស្ឋាន នោះព្រះជាម្ចាស់នឹងឮពី ស្ថានសួគ៌។ ព្រះចង់បាននរណាម្នាក់ដែលទ្រង់អាចកាន់នៅក្នុងដៃរបស់ទ្រង់ នរណាម្នាក់ដែលទ្រង់អាចនិយាយបានថា "ខ្ញុំទទួលបានទំនុកចិត្ត។ ខ្ញុំអាចបញ្ជូន អ្នកបម្រើដែលឈឺរបស់ខ្ញុំ ទៅកាន់រោងឧបោសថ ប្រាណហាំនៅ ជេហ្វឺសុនវិល ហើយក្រុមមនុស្សនោះគឺជាការព្រមព្រៀងតែមួយ។" អ្វីមួយនឹងកើតឡើង។

78 សូមក្រឡេកមើលអ្វីដែលទ្រង់ធ្វើសម្រាប់យើងក្នុងស្ថានភាពដែលយើង កំពុងស្ថិតនៅ។ តើទ្រង់នឹងធ្វើយ៉ាងណា បើយើងមានចិត្តតែមួយ? មធ្យោបាយ តែមួយគត់ដែលយើងអាចធ្វើនោះគឺ បង្រួបបង្រួមដួងចិត្តរបស់យើង រួមគ្នា ដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ជាបងប្អូន ចូរស្តាប់បង្គាប់ពួកអ្នកបម្រើនៃក្រុមជំនុំ និង គ្រូគង្វាល ហើយគ្រូគង្វាលក៏គោរពតាមព្រះ។ បន្ទាប់មកព្រះជាម្ចាស់ធ្វើការ តាមរយៈគ្រូគង្វាល តាមរយៈក្រុមប្រឹក្សាភិបាល ចុះចូលទៅក្នុងក្រុមជំនុំ ហើយ ទាំងអស់គ្នាជាអង្គភាពតែមួយសម្រាប់ព្រះរាជាណាចក្ររបស់ព្រះ។ នោះព្រះទ្រង់ នឹងស្តាប់ឮ នៅពេលដែលយើងមានក្រុមបង្រួបបង្រួមមួយ។ កុំឲ្យមានអ្វីរំខានអ្នក ឡើយ។ កុំស្រងាកចិត្តចំពោះអ្វីទាំងអស់។

79 ឥឡូវនេះ នោះជាប្រភេទមនុស្សដែលព្រះបានតែងតាំងឲ្យកាន់កាប់ទឹកដី។ លោកម៉ូសេបានថ្វាយទាំងស្រុង គាត់ជាបុរសដែលមិនចុះចូល។ បើមានការ តូចចិត្តនិងប្រេះឆា ជាដើម គាត់មិនព្រមទេ។ នោះហើយជាអ្វីដែលព្រះចង់បាន ពីយើងឥឡូវនេះ។

80 ព្រះចៅផារ៉ោនចង់យល់ព្រម បាននិយាយថា "ម៉ូសេ អ្នកទាំងអស់គ្នាអាច ទៅបាន ប៉ុន្តែអ្នកទុកកូនចៅរបស់អ្នកនៅទីនេះ ឬទុកគោមួយចំនួនរបស់អ្នកនៅ ទីនេះវិញ។"

81 នោះជារបៀបដែលអារក្សចង់ឱ្យគ្រីស្ទានធ្វើ។ "វាជាការត្រឹមត្រូវសម្រាប់អ្នក ក្នុងការចូលរួមក្រុមជំនុំ ប៉ុន្តែសូមកុំអភ័យទោសឱ្យជូនជាដាច់ខាត។ វានឹងមិនអី ទេប្រសិនបើអ្នកអាចនាំ...ប្រសិនបើអ្នកអាចទៅ... អ្នកមិនត្រូវបោះបង់ការជក់បារី ការផឹកស្រា ការកុហករបស់អ្នក ការលួចរបស់អ្នក ការស្វែងរកកំហុសរបស់

អ្នក ការវាយបកនោះទេ។ អ្នកមិនចាំបាច់បោះបង់ចោលវាទេ។ គ្រាន់តែចូលរួមព្រះវិហារទៅបានហើយ។”

82 ប៉ុន្តែ ម៉ូសេមិនមែនជាអ្នកចុះចូលទេ។ គាត់ចង់បានការរំដោះពេញលេញ។ គាត់បាននិយាយថា “យើងនឹងមិនទុកជើងម្ខាងនៅពីក្រោយឡើយ។ យើងនឹងយករបស់គ្រប់យ៉ាងដែលជារបស់យើង ពេលយើងទៅថ្វាយបង្គំព្រះអម្ចាស់។”

83 នោះជារបៀបដែលពួកជំនុំគួរតែធ្វើ។ “យើងនឹងទទួលយកភាពសុចរិត។ យើងនឹងទទួលយកភាពបរិសុទ្ធ។ យើងនឹងយកព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ យើងនឹងយកក្រុមបង្រួបបង្រួមគ្នាពេលយើងទៅអាសនៈ។ យើងនឹងក្លាយជាក្រុមពិត។ យើងនឹងមិនទុកអ្វីនៅពីក្រោយឡើយ។ យើងនឹងយកអ្វីគ្រប់យ៉ាង។ វានឹងមិនមានជើងម្ខាងនៅខាងក្រោយនោះទេ។” អ្នកដឹងទេ ហើយមនុស្សអាចអធិស្ឋានតាមរបៀបនេះ រហូតដល់អារក្សនឹងត្រូវចុះចាញ់។

84 នោះជារបៀបដែលម៉ូសេ និងក្រុមរបស់គាត់បានធ្វើ។ ពួកគេបានទៅដល់ទីនោះ ហើយចូលទៅក្រោមព្រះលោហិត។ អ្នកបានកត់សម្គាល់ឃើញវា លុះត្រាពួកគេបានចូលទៅក្រោមព្រះលោហិត មិនដូច្នោះទេនឹងគ្មានការរំដោះចេញឡើយ។ លោកម៉ូសេ ផ្ទាល់ គាត់បានរួបរួមជាមួយនឹងព្រះ ប៉ុន្តែអ៊ីស្រាអែលមិនបានរួបរួមទេ។ នៅតែមានអំពើបាប។ ហើយគេរអ៊ូរទាំប្រឆាំងនឹងលោកម៉ូសេ ហើយពួកគេបាននិយាយថា “ហេតុអ្វីបានជាអ្នកធ្វើបែបនេះ? អ្នកនាំបញ្ហាកាន់តែច្រើនមកលើយើង។” ដោយហេតុថា ផារ៉ោនទើបតែបានបង្កើនចំនួនឥដ្ឋរបស់ពួកគេទ្វេដង ជាដើម។ នោះគឺជាលោកម៉ូសេ។ គាត់បាននៅក្នុងព្រះហស្តរបស់ព្រះទាំងស្រុង ដោយបានរំដោះចេញពីការឃ្វាលចៀម ទៅឃ្វាលហ្វូងចៀមរបស់ព្រះ។ គាត់ត្រូវប្រគល់ខ្លួនគាត់ទាំងស្រុង។ ប៉ុន្តែប្រជាជនមិនបានប្រគល់ទេ ព្រោះនៅមានការរអ៊ូរទាំនៅក្នុងចំណោមពួកគេ។

85 នៅយប់មួយនៅពេលដែលព្រះបានតែងតាំងកូនចៀមមួយឱ្យត្រូវសម្លាប់សំដៅទៅព្រះគ្រីស្ទ ហើយឈាមត្រូវបានជ្រលក់ក្នុងមែកហ៊ីសុប ដែលគ្រាន់តែជាស្មៅ (ធម្មតា ដែលបន្ទាបខ្លួន) ហើយដាក់លើធ្នឹមទ្វារ និងលើបង្គោល នោះហើយជាពេលដែលអ៊ីស្រាអែលត្រូវបានគេរំដោះចេញទាំងស្រុង ដោយមិនបានបន្សល់ទុកមួយអន្លើឡើយ។ របស់ទាំងអស់ដែលជារបស់ពួកគេត្រូវបានគេ

ប្រគល់ឲ្យ។ គ្រួសាររបស់ពួកគេ មនុស្សជាទីស្រឡាញ់របស់ពួកគេ និងអ្វីគ្រប់យ៉ាង ត្រូវបានប្រគល់ឱ្យនៅពេលដែលពួកគេបានចុះមកក្រោមឈាមទាំងស្រុង។

86 នោះហើយជាពេលដែលពួកជំនុំនឹងត្រូវបានរំដោះទាំងស្រុង នៅពេលដែលអ្វីៗទាំងអស់មកនៅក្រោមព្រះលោហិត។ ពេលអំពើបាបរបស់អ្នកចូលមកក្រោមឈាម ពេលដែលអ្នកជក់បារី ពេលលេងល្បែង ពេលបោកគេ ពេលលួច នៅពេលដែលការកុហករបស់អ្នក នៅពេលដែលអ្វីៗទាំងអស់ត្រូវបាននាំមកនៅក្រោមព្រះលោហិត នោះនឹងមានការរំដោះដ៏ពេញលេញ។ អ្នកបានធ្វើខុសដល់អ្នកណាម្នាក់ សូមធ្វើការផ្សះផ្សាវិញ។ អ្នកមិនអាចយកវាមកក្រោមព្រះលោហិតបានទេ វានឹងមិននៅទ្បើយ។ អ្នកមិនអាចនាំវាមកបានទេ។ អ្វីមួយនឹងមិនអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកធ្វើវាបានទេ។ នៅពេលដែលខ្លួនអ្នកទាំងស្រុង ត្រូវបាននាំមកនៅក្រោមព្រះលោហិត នោះនឹងមានការរំដោះដ៏ពេញលេញ។ នោះអ្នកនឹងមានសេរីភាពដូចជាអ្នកមិនធ្លាប់ដឹងពីមុនមក។ នៅពេលដែលអ្វីៗទាំងអស់ត្រូវបាននាំមកនៅក្រោមព្រះលោហិត នាំមកចុះចូលចំពោះព្រះរាជាណាចក្ររបស់ព្រះ បន្ទាប់មកនឹងមានការរំដោះពិតប្រាកដ។

87 ព្រះយេស៊ូវ គឺជាមនុស្សទាំងស្រុង។ ទ្រង់អាចយំដូចមនុស្ស។ ទ្រង់អាចញ៉ាំដូចមនុស្ស។ ទ្រង់អាចហត់នឿយដូចមនុស្ស។ ទ្រង់គឺជាមនុស្សទាំងស្រុងនៅក្នុងរូបកាយរបស់ទ្រង់។ ហើយនៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់ ទ្រង់គឺជាព្រះទាំងស្រុង ដូច្នេះទ្រង់បានធ្វើឱ្យសាច់ឈាមទ្រង់ចុះចូលនឹងព្រះវិញ្ញាណដែលមាននៅក្នុងទ្រង់។ អ្នកឃើញទេ ទ្រង់ត្រូវបានល្បួងគ្រប់បែបយ៉ាងដូចយើងដែរ។ ទ្រង់ជាមនុស្ស មិនមែនជាទេវតាទេ។ ទ្រង់ជាមនុស្ស។ ទ្រង់មានបំណងប្រាថ្នា និងការល្បួងដូចយើងដែរ។ ព្រះគម្ពីរបានចែងថា ទ្រង់មាន។ ទ្រង់ជាមនុស្សមិនមែនជាទេវតានៅលើការល្បួងទេ។ ហេព្រើរ១បាននិយាយថា "ទ្រង់គឺជា..." ហេព្រើរ១:៤ បាននិយាយថា "ទ្រង់ត្រូវបានដាក់ទាបជាងពួកទេវតា។" ទ្រង់ជាមនុស្ស ជាមនុស្សពេញលេញ គឺព្រះបានយកភាពជាមនុស្សពេញលេញមួយ ដើម្បីនាំមកនូវការរំដោះដ៏ពេញលេញ ហើយទ្រង់បានបំពេញទ្រង់ដោយព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគង់នៅក្នុងទ្រង់ដោយគ្មានការវាស់វែង។ ហើយទ្រង់ត្រូវបានល្បួងដូចយើងដែរ។ ហើយទ្រង់គឺជាព្រះពេញលេញ។ ទ្រង់បានបង្ហាញវានៅពេលដែលទ្រង់បានប្រោសមនុស្សស្លាប់ឱ្យរស់ឡើងវិញ នៅពេលទ្រង់បាន

បញ្ឈប់ធម្មជាតិ សមុទ្រដែលកំពុងបក់បោក និងខ្យល់ខ្លាំង។ ពេលដែលទ្រង់មានបន្ទូលទៅកាន់ដើមឈើ ជាដើម ពួកគេបានស្តាប់បង្គាប់ទ្រង់។ ទ្រង់គឺជាព្រះនៅខាងក្នុង។ ហើយទ្រង់អាចជាមនុស្ស ត្បិតទ្រង់ជាមនុស្ស ប៉ុន្តែទ្រង់បានរំដោះខ្លួនទ្រង់ទាំងស្រុង និងពេញលេញ (ដូចមនុស្ស) នៅក្នុងព្រះហស្តព្រះជាម្ចាស់សម្រាប់បម្រើព្រះ។

88 ហើយទ្រង់គឺជាគំរូរបស់យើង។ យើងជាបុរសនិងស្ត្រី។ យើងក៏ជាគ្រិស្ទានដែរ។ ប្រសិនបើទ្រង់ជាគំរូរបស់យើង អនុញ្ញាតឱ្យយើងប្រគល់ខ្លួនយើងទាំងស្រុងទៅក្នុងព្រះហស្តនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដើម្បីឲ្យយើងបានធ្វើជារាស្ត្រនៃអាណាចក្ររបស់ព្រះ។

89 ទ្រង់គឺជាមនុស្សពេញលេញ ទ្រង់គឺជាព្រះពេញលេញ។ ប៉ុន្តែទ្រង់បានប្រគល់ផ្នែកធម្មជាតិរបស់ទ្រង់ទៅ...និងផ្នែករាងកាយរបស់ទ្រង់ និងការគិតរបស់ទ្រង់ផ្ទាល់ និងការធ្វើរបស់ទ្រង់ផ្ទាល់ និងការយកចិត្តទុកដាក់របស់ទ្រង់ផ្ទាល់ និង "ខ្ញុំធ្វើតែអ្វីដែលគាប់ព្រះហឫទ័យព្រះបិតាប៉ុណ្ណោះ។" ហ្នឹងហើយ។ ត្រូវបានបញ្ជូនពីមនុស្សពេញលេញ។ ពួកសង្ឃមករកទ្រង់ ជាមនុស្សអស្ចារ្យ ហើយបាននិយាយថា "លោកគ្រូអើយ *អញ្ចេះនិងអញ្ចុះ*" ហើយព្យាយាមសូកទ្រង់ទៅក្នុងសម្ព័ន្ធភាពនិងនិកាយរបស់ពួកគេ។ ប៉ុន្តែទ្រង់ត្រូវបានរំដោះចេញទាំងស្រុងដោយសារទ្រង់ទុកចិត្តលើព្រះ។

90 តើទំនុកតម្កើងមិនបាននិយាយថា "អ្នកនឹងរំដោះទ្រង់ ដ្បិតទ្រង់បានទុកចិត្តលើខ្ញុំទាំងស្រុង"? ឃើញទេ? "អញនឹងរំដោះសម្លាញ់ចិត្តអញពីហ្វូងសត្វឆ្កែ ពីព្រោះទ្រង់បានទុកចិត្តលើអញ។"

91 ម៉ោងខ្លះនៅពេលដែលយើងមកដល់ទីបញ្ចប់នៃដំណើរជីវិត ខ្ញុំចង់បានវាសម្រាប់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំដឹងថាអ្នកចង់បានវាសម្រាប់អ្នក។ ខ្ញុំចង់ឱ្យទ្រង់និយាយថា "អញនឹងរំដោះគាត់ចេញពីថ្គាមនៃសេចក្តីស្លាប់ ដ្បិតគាត់បានទុកចិត្តលើអញ។ យើងនឹងរំដោះគាត់ចេញពីផ្នូរ នៅព្រឹកថ្ងៃរស់ឡើងវិញ រំដោះគាត់ទាំងព្រលឹង រូបកាយ និងវិញ្ញាណ ដោយសារគាត់បានទុកចិត្តលើអញ។"

92 កិច្ចការទាំងអស់របស់ព្រះយេស៊ូវបានបញ្ចប់។ អ្វីគ្រប់យ៉ាងគឺពេញលេញ បានរំដោះ ទាំងស្រុង។ ទ្រង់បានរំដោះមនុស្សឃ្លង់ជាពីជំងឺឃ្លង់ទាំងស្រុង។ ទ្រង់បានរំដោះស្ត្រីដែលមានបញ្ហាធ្លាក់ឈាមទាំងស្រុង ពីជំងឺរបស់នាង។ ទ្រង់បាន

រំដោះពិភពលោកទាំងស្រុងពីអំពើបាប នៅពេលដែលទ្រង់បានសុគតនៅថ្ងៃនៃដង្វាយធួន។ ទ្រង់បានរំដោះរាល់អំពើបាបទាំងអស់។ ទ្រង់បានរំដោះក្រុមជំនុំ។ ដូច្នេះ យើងមិនចាំបាច់ត្រូវរស់នៅជាប្រជាជន ដែលគ្មានសិទ្ធទៀតទេ។ មិនចាំបាច់ឲ្យយើងរស់នៅក្នុងស្ថានភាពចាញ់នោះទៀតទេ ដោយសារទ្រង់បានកម្ចាត់អារក្ស ហើយបានយកអំណាចនិងចេស្តាទាំងអស់ ហើយបានបង្ក្រាបពួកគេនៅក្រោមជើងរបស់ទ្រង់ ហើយពួកគេគ្មានសិទ្ធិស្របច្បាប់ក្នុងការគ្រប់គ្រងលើអ្នកឡើយ។ យើងជាគ្រិស្ទាន ពោរពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ យើងមិនចាំបាច់និយាយ...ឬឲ្យអារក្សបញ្ជាយើង។ ព្រះគ្រីស្ទបានរំដោះយើង ជាការរំដោះដ៏ពេញលេញ។ រំដោះយើងពីអំពើអាក្រក់ រំដោះយើងពីអំពើបាប រំដោះយើងពីទម្លាប់មិនល្អ រំដោះយើងពីការនិយាយអាក្រក់ បានបញ្ជូនយើងពី—ពីឆ្នាំខ្មៅ បានរំដោះយើងពីគ្រប់ប្រភេទនៃរឿងកខ្វក់។ ទ្រង់បានរំដោះយើងទាំងស្រុង ហើយដាក់យើងទៅក្នុងព្រះហស្តដ៏វិសុទ្ធរបស់ទ្រង់។ ការរំដោះដ៏ពេញលេញ។

93 ទ្រង់បានប្រោសជំងឺរបស់យើង។ ទ្រង់បានរំដោះយើងឲ្យរួចពីជំងឺ ដ្បិតយើងមានអំពើអរូបីចំពោះរឿងនោះ។ ហាលេលូយ៉ា! "ដ្បិតទ្រង់ត្រូវរបួសដោយសារអំពើរំលងរបស់យើង ដោយស្នាមជាំរបស់ទ្រង់ យើងបានជាសះស្បើយ។" ទ្រង់គឺជាអ្នកព្យាបាលរបស់យើង។ ដូច្នេះហើយបានជាស្ត្រីក្រីក្រតូចម្នាក់ដែលមានជំងឺស្វិតដៃជើងព្យាយាមមើលថែប្តីដែលជិតស្លាប់ដោយជំងឺមហារីក នាងបានដើរចូលទៅក្នុងអាណាចក្រនៅក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះ។ នាងមានជំនឿ។ ហើយនាង...គ្រូពេទ្យបានធ្វើការអស់ពីសមត្ថភាពដែលអាចធ្វើបាន ដូច្នេះនាងធ្វើតាមការណែនាំរបស់ព្រះ ហើយត្រូវបានប្រោសទាំងស្រុង។

94 ពួកសិស្សមានការរំដោះចេញពេញលេញ គឺជាការរំដោះពេញលេញទាំងស្រុង។ ហេតុអ្វី? ដោយសារពួកគេបានពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ នៅពេលដែលអ្នក គ្រាន់តែជាសមាជិកក្រុមជំនុំ ហើយចាប់ដៃគ្រូគង្វាល ឬខ្លះ...មានបទពិសោធន៍ខ្លះនៃការលោត ស្រែក ឬនិយាយភាសាដទៃ ឬអ្វីមួយផ្សេងទៀត ហើយនៅតែមានសេចក្តីអាក្រក់ក្នុងចិត្ត អំពើចម្លែក ការនិយាយកុហក ការជក់បារី ការស្រើបស្រាលចំពោះស្ត្រី មានអ្វីមួយមិនទាន់កើតឡើង។ មានអ្វីមួយខុសប្រក្រតី។ "ចំពោះអ្នកណាដែលស្រឡាញ់លោកិយ ឬរបស់ក្នុងលោកីយ សេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះមិនស្ថិតនៅក្នុងអ្នកនោះទេ។" អ្នកត្រូវបានគេបោកបញ្ឆោត។

"ដោយផលរបស់គេ អ្នកនឹងស្គាល់គេ។"

95 យើងទាំងអស់គ្នាចង់រួបរួមគ្នាជាមួយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ សមាជិកគ្រប់រូបគួរតែរួបរួមគ្នា មួយទៅមួយផ្សេងទៀត។ សេចក្ដីស្រឡាញ់នៃព្រះត្រូវបានបង្ហូរនៅក្នុងចិត្តរបស់យើងដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ វាសំអាតយើងពីអំពើទុច្ចរិតទាំងអស់។ យើងត្រូវបានរំដោះចេញពីវត្ថុនៃលោកិយ។ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា "នេះនឹងធ្វើឲ្យមនុស្សទាំងអស់ដឹងថា អ្នកជាសិស្សរបស់ខ្ញុំ ពេលអ្នកមានសេចក្ដីស្រឡាញ់ សម្រាប់គ្នាទៅវិញទៅមក។" នៅពេលដែលសមាជិកម្នាក់ស្រលាញ់សមាជិកម្នាក់ទៀតខ្លាំងស្ទើរតែស្លាប់សម្រាប់គ្នា។

96 ពេលមានរឿងអាក្រក់មួយចាប់ផ្ដើម ពិភពខាងក្រៅ ស្ត្រីខ្លះមកតាមផ្លូវនិយាយថា "ឥឡូវនេះ មើល បងប្អូនជាទីស្រឡាញ់។ វានឹងកាន់តែប្រសើរសម្រាប់អ្នកប្រសិនបើអ្នកធ្វើ*បែបនេះ* ឬធ្វើ*បែបនោះ* ពាក់អាវ*នេះ* ឬធ្វើ*បែបនោះ* ឬធ្វើ*បែបនេះ* ហើយបានចាកចេញពីក្រុមដ៏បរិសុទ្ធនោះ" ឬដូចនោះ យើងរួបរួមជាមួយនឹងព្រះ!

97 អ្នកនិយាយថា "បងប្រុស ប្រាណហាំ វាជាការល្បួងដ៏អាក្រក់មួយ។" ប៉ុន្តែព្រះគ្រីស្ទបានសុគតសម្រាប់គោលបំណងនោះ។ អារក្សត្រូវចាញ់។ យើងចង់បានការរំដោះដ៏ពេញលេញ។ យើងចង់បានក្រុមជំនុំមួយដែលបរិសុទ្ធ និងស្អាតស្អំ និងគ្មានការបំពុល ហើយត្រូវបានលាងក្នុងឈាមនៃកូនចៀម ហើយពោរពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ទីសំគាល់ និងការអស្ចារ្យ និងអព្ភូតហេតុ។ [កន្លែងទទេនៅលើកាសែត—អេដ។] ...ជាការរំដោះដ៏ពេញលេញអ្នកគ្រប់គ្នា។ [កន្លែងទទេនៅលើកាសែត]។

98 ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ ទ្រង់នឹងមិនទទួលទេ លុះត្រាតែវាត្រូវបានរំដោះដ៏ពេញលេញ។ ទ្រង់មិនអាចទទួលដង្វាយដែលនៅមានកំហុសនៅលើវាទេ។ ទ្រង់នឹងមិនទទួលការអធិស្ឋានទេបើអំពើបាបនៅខាងក្រោយនោះនៅក្នុងជីវិត របស់មនុស្សនោះ។ ទ្រង់គ្រាន់តែមិនអាចទទួលយកបានទេ ព្រះអម្ចាស់។ ទ្រង់មិនបានទទួលក្នុងសម័យកាលកន្លងទៅហើយ ហើយទ្រង់ក៏មិនអាចទទួលនៅថ្ងៃនេះដែរ។ ប៉ុន្តែដង្វាយគឺត្រូវតែល្អឥតខ្ចោះ។ ព្រះជាអម្ចាស់ កាលដែលយើងថ្វាយខ្លួននៅលើអាសនៈ ជាជីវិតយញ្ញបូជា សូមដកពីយើងរាល់គ្នា ឱព្រះអម្ចាស់អើយ។ ទូលបង្គំសូមថ្វាយព្រលឹងទាំងស្រុង និងរូបកាយរបស់ទូលបង្គំនិងកម្លាំងរបស់ទូលបង្គំ ការខិតខំរបស់ទូលបង្គំជាមួយនឹងក្រុមជំនុំនេះនៅព្រឹកនេះ នៅលើ

អាសនៈ។ សូមសម្អាតយើងខ្ញុំដោយព្រះលោហិតរបស់ព្រះអង្គ ហើយអត់ទោសអោយយើងរាល់គ្នាពីអំពើបាបទាំងឡាយដែលយើងបានធ្វើ។ ហើយសូមឲ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដ៏អស្ចារ្យគង់នៅក្នុងយើងយ៉ាងបរិបូណ៌ ហើយវត្តមានរបស់ទ្រង់យាងទៅជាមួយយើងក្នុងពាងឧបោសថនៅព្រឹកនេះ ថាយើងនឹងដឹងនៅក្នុងខ្លួនយើងថាទ្រង់បានអត់ទោសឱ្យយើង។ ការអធិស្ឋាននឹងបែបនេះ "អត់ទោសឱ្យយើងនូវការរំលងរបស់យើង ដូចដែលយើងអត់ទោសឱ្យអ្នកដែលបំពានលើយើងដែរ។" សូមប្រទានមក ព្រះអង្គម្ចាស់។

99 សូមទ្រង់នៅជិតយើងឥឡូវនេះ សូមប្រទានពរដល់យើង ហើយរក្សាយើងរហូតដល់យើងបានជួបគ្នាម្តងទៀតនៅពេលល្ងាច។ សូមឲ្យយើងចូលមកដោយដៃស្អាត និងចិត្តបរិសុទ្ធ ដើម្បីកុំឲ្យទ្រង់ព្រួយព្រះទ័យ ព្រះអម្ចាស់អើយ យើងខ្ញុំចង់បានការរំដោះដ៏ពេញលេញពីអ្វីៗទាំងអស់ ដែលនឹងរារាំងយើងពីការធ្វើជាពន្លឺនៃលោកិយ ភ្លើងដែលដាក់នៅលើភ្នំ មិនមែនជាគុម្ពោតលើវា ប៉ុន្តែជាភ្លើងដែលដាក់នៅលើភ្នំ ដែលផ្តល់ពន្លឺបំភ្លឺជើងមនុស្សក្នុងផ្លូវដែលត្រូវទៅ។ សូមប្រទានមក ព្រះបិតា។ យើងសុំវាក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ និងសម្រាប់សិរីល្អរបស់ទ្រង់។ អាម៉ែន។

100 ខ្ញុំនឹងសួរដុក...ខ្ញុំគិតថាគាត់នៅខាងក្រោយនោះ ឬមានឌីកុនម្នាក់នៅ។ ដើម្បីអោយក្រុមជំនុំអាចអានរឿងនេះបាន ដុក សូមមកដាក់វានៅលើក្តារខៀន ដើម្បីអោយក្រុមជំនុំបានឃើញវានៅពេលពួកគេចេញទៅក្រៅ។ ហើយបន្ទាប់មក បងប្រុសខូលីន ប្រសិនបើគាត់នៅទីនេះ...តើបងប្រុសខូលីនចូលមកទេ? ផ្តល់ឱ្យគាត់ផ្សេងទៀត។

101 មិនអីទេ លោក ហើយយើងនឹងឃើញអ្វី...[បងប្រុស ប្រាណហាំ អានកំណត់ត្រាមួយ—អេដ។] វាគឺជាអ្នកចង់សម្ភាសន៍។ នោះគឺតែងតែផ្តល់ឱ្យខ្ញុំ។ យើងរីករាយណាស់។

ហើយខ្ញុំមានការសម្ភាសន៍។ អ្នកឃើញហើយ អ្វីដែលអ្នកធ្វើគឺទូរស័ព្ទទៅលេខរបស់យើងនៅទីនោះ។ យើង—យើងមានបញ្ហាច្រើនណាស់នៅផ្ទះ ក្រុមជំនុំបានដឹងហើយ។ នេះគឺជាមនុស្សប្លែកមុខ។ ក្រុមជំនុំស្គាល់អំពីវា។ ត្រូវតែមានដុំតូចមួយដាក់...ខ្ញុំនឹងដាក់វានៅទីនេះក្នុងព្រះវិហារផងដែរ សម្រាប់អ្នកដែលមកដល់ក្រោយ។ អ្នកឃើញទេ វាមានច្រើនណាស់ ដែលពួកយើងមិនអាចមើលថែ

ពួកគេទាំងអស់បានទេ ដូចជាពួកគេមកតាមលេខ។ ឃើញទេ? ហើយយើង... ប្រសិនបើអ្នកគ្រាន់តែហៅ ប៊ុតឡឺ ២-១-៥-១-៩ ប៊ុតឡឺ។ [លេខទូរស័ព្ទត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរ—អេដ។] ហើយសមាជិកណាដែលឃើញអ្នកណាដែលចង់ ខ្ញុំតែងតែរីករាយដែលបានជួបមនុស្ស។ ប៉ុន្តែយើងមានប្រព័ន្ធធម្មតា។ មានមួយចំនួនបានហៅរួចហើយ ខ្លះៗ ឃើញទេ។ ហើយយើងគ្រាន់តែមកដោយម្តងមួយៗដូចដែលយើងមក។ បន្ទាប់មកមាន... ធ្លាប់តែ មានគ្រោះថ្នាក់ យ៉ាងណាក៏ដោយ រំលងវា លោតចេញ មនុស្សត្រឡប់ទៅផ្ទះដោយបាក់ទឹកចិត្តហើយអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង។ ឥឡូវនេះពួកគេមានអ្វីៗគ្រប់យ៉ាងតាមលំដាប់លំដោយ។ ហើយនោះជាអ្វីដែលយើងកំពុងព្យាយាមនិយាយអំពីវាឥឡូវនេះ ឃើញទេ ដាក់អ្វីៗគ្រប់យ៉ាងតាមលំដាប់លំដោយ។

ហើយខ្ញុំនឹងរីករាយដែលបានឃើញពិធីជប់លៀងជាទីស្រឡាញ់នេះ ប្រសិនបើពួកគេគ្រាន់តែហៅទៅ ប៊ុតឡឺ ២-១៥-១៩ (១-៥-១-៩) ហើយលោកមើស៊ី ឬលោក ហ្គោដ ម្នាក់ នឹងលើកទូរស័ព្ទ ហើយប្រាប់អ្នកយ៉ាងជាក់លាក់ថានៅពេលណាដែលអ្នកអាចធ្វើការណាត់ជួប។ យើងបានកន្លែងមួយនៅទីនោះ មានម៉ាស៊ីនត្រជាក់ ហើយត្រៀមខ្លួនជាស្រេចដើម្បីទទួលមនុស្ស ហើយអធិស្ឋានសម្រាប់ពួកគេ។ យើងគ្រាន់តែរីករាយក្នុងការធ្វើវា។

102 ឥឡូវនេះ មូលហេតុដែលខ្ញុំមិនមកព្រះវិហារ មនុស្សគិតថាខ្ញុំព្យាយាមគេចចេញពីមនុស្ស។ វាមិនមែនទេ។ ខ្ញុំកំពុងតែព្យាយាមដើម្បី—ដើម្បីឱ្យពិតប្រាកដតាមលំដាប់លំដោយ។ ឃើញទេ? នេះជាអ្វីដែលខ្ញុំចង់ក្លាយជា មិនបង្ហាញការមិនគោរពដាក់មនុស្សទេ។ ម្នាក់ៗ អ្នកណាៗ កន្លែងណា ពេលណាមួយ ឃើញទេ ពណ៌សម្បុរ ជំនឿមិនមានអ្វីដែលត្រូវធ្វើជាមួយវាទេ។ យើងមកទីនោះហើយជួបមនុស្ស។ ហើយប្រសិនបើពួកគេមានតម្រូវការ យើងនៅជាប់នឹងព្រះរហូតដល់វាត្រូវបានដោះស្រាយ។ ប្រសិនបើពួកគេចង់ដឹងអ្វីៗអំពីកិច្ចប្រជុំ យើងយកចិត្តទុកដាក់និងរៀបចំឯកសារ។ នោះគ្រាន់តែជាការដឹកនាំរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធប៉ុណ្ណោះ។ ហើយនោះជា...វិធីនោះ ខ្ញុំគិតថាវាគ្រាន់តែ វាធ្វើសម្រាប់គ្រប់គ្នាដូចគ្នាដែរ។ ដូច្នេះ គ្មានការមិនគោរពមនុស្ស ណាមួយទេ។

103 តើមានមនុស្សណាមកអធិស្ឋាននៅព្រឹកនេះទេ ដែលឈឺហើយចង់អធិស្ឋាន? ត្រូវហើយ។ មិនមានទេ។

អញ្ចឹងតោះច្រៀងបទពិរោះៗ...សម្រាប់ការថ្វាយបង្គំ។ តើយើងអាចច្រៀងអ្វីបាននៅព្រឹកនេះ? "តើអ្វីអាចដកបាបខ្ញុំចេញបាន?" ដឹងទេ ថេតឌី? "គ្មានអ្វីក្រៅពីព្រះលោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវទេ។" អ្វីដែលអាចធ្វើបាន...

[បងស្រីម្នាក់និយាយទៅកាន់បងប្រុសប្រាណហាំ—អេដ។] មិនអីទេ បាទ។ តើអ្នកចង់អធិស្ឋានសម្រាប់នាងឥឡូវនេះទេ?

ខ្ញុំនឹងអធិស្ឋានសម្រាប់ស្ត្រីនោះ។ ដាក់ដៃលើស្ត្រីនេះនៅទីនេះ។ តើអ្នកនឹងអោនក្បាលជាមួយនឹងខ្ញុំចុះ ឥឡូវនេះ ដោយស្ងៀមស្ងាត់។

104 បពិត្រព្រះអង្គជាទីស្រលាញ់ មានស្ត្រីម្នាក់ឈឺធ្ងន់។ ប្អូនស្រីរបស់យើងបានដាក់ខ្លួនប្រាណ សូម្បីតែយកមហារីកពីអ្នកដទៃ មកឈរនៅលើជ្រុង សម្រាប់អ្នកដទៃ។ ប៉ុន្តែទ្រង់បានរំដោះនាងចេញពីការនោះ ព្រះអម្ចាស់អើយ ប៉ុន្មានថ្ងៃមុនពេលការណ៍ទាំងនោះត្រូវសម្ដែងឱ្យដឹង។ គ្រាន់តែអនុញ្ញាតឱ្យនាងស្វែងរកវា ខ្លួននាងផ្ទាល់ បន្ទាប់មកព្រះអម្ចាស់អើយ នាងនឹងដឹងថាវាមកពីទ្រង់។ ខ្ញុំដាក់ដៃលើនាង ហើយសុំសេចក្ដីមេត្តាចំពោះស្ត្រីម្នាក់ទៀតដែលនាងកំពុងអធិស្ឋានឲ្យ។ សូមព្រះគុណនៃព្រះ ជាព្រះចេស្ដានៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ... បើមានអំពើអាក្រក់ណាមួយនៅក្នុងចិត្តរបស់យើង ព្រះអម្ចាស់អើយ បង្ហាញវាមកយើងជាមុនសិន បន្ទាប់មកយើងនឹងទៅ ធ្វើវាឱ្យបានត្រឹមត្រូវ។ ពេលនោះ យើងដឹងថាយើងនៅជាប់នឹងព្រះជាម្ចាស់ យើងមានសន្តិភាពជាមួយព្រះជាម្ចាស់ យើងទទួលបានអ្វីដែលយើងសុំដោយសារយើងគ្មានការថ្កោលទោសឡើយ។ សូមប្រទានមកព្រះអង្គម្ចាស់។ ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ ទូលបង្គំអធិស្ឋាន។ អាម៉ែន។

មិនអីទេ។

តើមានអ្វីអាចលាងបាបផង?
មានតែឈាមវិសេសព្រះយេស៊ូវ
តើមានអ្វីដោះទុក្ខដូចប៉ង?
មានតែឈាមវិសេសព្រះយេស៊ូវ។

ឈាមវិសេសទ្រង់បានហូ
លាងឱ្យបានស្អាតបាបបរិបូរណ៍
ព្រះទ្រង់មេត្តអាសូ
ដោយព្រោះឈាមវិសេសព្រះយេស៊ូ។

105 តើមានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់មានអារម្មណ៍ថា អំពើបាបរបស់អ្នកស្ថិតនៅក្រោមព្រះលោហិត? ចូរយើងច្រៀងវាដោយដៃរបស់យើងលើកឡើងឥឡូវនេះ។

តើមានអ្វីអាចលាងបាបផង?
មានតែឈាមវិសេសព្រះយេស៊ូវ
តើមានអ្វីដោះទុក្ខដូចប៉ង?
មានតែឈាមវិសេសព្រះយេស៊ូវ។

ពេលយើងទម្លាក់ដៃចុះ យើងចាប់ដៃគ្នា។

មានតម្លៃ...

ត្រូវហើយ នៅជុំវិញ។

...ពណ៌សដូចព្រិល
ព្រះទ្រង់មេត្តាអាសូ
ដោយព្រោះឈាមវិសេសព្រះយេស៊ូវ។

អ្នកស្រលាញ់ទ្រង់ទេ? អាម៉ែន។

អូ ខ្ញុំស្រឡាញ់ព្រះយេស៊ូវណាស់
អូ ខ្ញុំស្រឡាញ់ព្រះយេស៊ូវណាស់

ឥឡូវនេះបន្តច្រៀងវាឥឡូវនេះ។ មនុស្សគ្រប់គ្នាកាន់លើព្រះ។

ខ្ញុំស្រឡាញ់ព្រះយេស៊ូវណាស់
ព្រោះទ្រង់ស្រឡាញ់ខ្ញុំមុន។
ខ្ញុំនឹងមិនបោះបង់ចោលឡើយ...

ការរំដោះដ៏ពេញលេញ KHM59-0712

(A Total Deliverance)

សារដែលធ្វើឡើងដោយបងប្រុស William Marrion Branham នេះ ត្រូវបានចែកចាយ នៅព្រឹកថ្ងៃអាទិត្យ ថ្ងៃទី 12 កក្កដា 1959 នៅរោងឧបោសថប្រាណហាំ នៅ ជេហ្វឺសាន់វីល ឥណ្ឌាអាណា U.S.A។ រាល់ការខិតខំត្រូវបានធ្វើឡើងដោយការផ្ទៀងផ្ទាត់យ៉ាងត្រឹមត្រូវ ជាសារសម្លេងចេញពីខ្សែអាត់ថត ចម្លង និង បោះពុម្ពដោយរក្សាសិទ្ធពីភាសាអង់គ្លេស។ ការបក ប្រែជាភាសាខ្មែរនេះ គឺត្រូវបោះពុម្ព និង ចែកចាយដោយ សម្លេងព្រះជាម្ចាស់ដែលបានថតទុក។

KHMER

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

ការរក្សាសិទ្ធ

សៀវភៅនេះត្រូវបានរក្សាសិទ្ធ។ សៀវភៅនេះអាចថតចម្លង បានជាការប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន ដោយសេរី ឥតគិតថ្លៃ ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អអំពីព្រះយេស៊ូគ្រិស្ត។ សៀវភៅនេះ មិនអាចលក់ ផលិតជាទ្រង់ទ្រាយធំ យកទៅដាក់ក្នុងវេបសាយ លក់តាមប្រព័ន្ធអេលេចត្រូនីក ឬ បកប្រែ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតិពី វ៉យ អូហ្វ ហ្គត់ រីខខតឌីង (VOICE OF GOD RECORDINGS®.)ឡើយ។

សម្រាប់ទំនាក់ទំនងបន្ថែម និង ឬសម្រាប់តម្រូវការទាក់ទងនឹងឯកសារសូមទំនាក់ទំនង៖

វ៉យស៍ អូហ្វ ហ្គត់ រីខខតឌីង (VOICE OF GOD RECORDINGS)

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

WWW.BRANHAM.ORG